

FACULTATEA DE PSIHOLOGIE

FIȘA DISCIPLINEI

1. Date despre program

1.1 Instituția de învățământ superior	UNIVERSITATEA TITU MAIORESCU
1.2 Facultatea	Psihologie
1.3 Departamentul	Psihologie și Psihoterapie
1.4 Domeniul de studii	Psihologie
1.5 Ciclu de studii	Master
1.6 Programul de studii	Psihologie clinică, hipnoză și intervenții terapeutice de scurtă durată

2. Date despre disciplină

2.1 Denumirea disciplinei	PSIHOTERAPII DE SCURTĂ DURATĂ I						
Codul disciplinei	PC 2.1.1.						
2.2 Titularul activităților de curs	Conf.univ.dr. Barbara CRĂCIUN						
2.3 Titularul activităților de seminar							
2.4 Anul de studiu	II	2.5 Semestrul	I	2.6 Tipul de evaluare	E	2.7 Regimul disciplinei	O

3. Timpul total estimat (ore pe semestru al activităților didactice)

3.1 Număr de ore pe săptămână	3	din care: 3.2 curs	2	3.3 seminar/laborator	1
3.4 Total ore din planul de învățământ	42	din care: 3.5 curs	28	3.6 seminar/laborator	14
Distribuția fondului de timp					ore
Studiul după manual, suport de curs, bibliografie și notițe					70
Documentare suplimentară în bibliotecă, pe platformele electronice de specialitate și pe teren					20
Pregătire seminarii/laboratoare, teme, referate, portofolii și eseuri					16
Tutoriat					-
Examinări					2
Alte activități.....					-
3.7 Total ore studiu individual		108			
3.9 Total ore pe semestru		150			
3.10 Numărul de credite		6			

4. Precondiții (acolo unde este cazul)

4.1 de curriculum	• -
4.2 de competențe	• -

5. Condiții (acolo unde este cazul)

5.1. de desfășurare a cursului	• Sală de curs cu minim 50 de locuri, calculator și videoproiector, tablă, cretă, flipchart, marker
5.2. de desfășurare a seminarului/laboratorului	• Sală cu minim 40 de locuri, calculator și videoproiector, tablă, cretă, flipchart, marker

6. Obiectivele disciplinei - rezultate așteptate ale învățării la formarea cărora contribuie parcurgerea și promovarea disciplinei

Cunoștințe	- capacitatea de a înțelege și descrie principalele concepte, paradigme și metodologii utilizate în psihoterapia de scurtă durată, în general, și în psihoterapia cognitiv-comportamentală, în special. - folosirea corectă și adecvată a metodelor și instrumentelor paradigmei terapiei cognitiv-comportamentale. - proiectarea și implementarea profesională a planurilor de intervenție psihoterapeutică în cadrul psihoterapiilor de scurtă durată. - capacitatea de adaptare a terminologiei și a strategiilor de comunicare în funcție de diagnosticul psihologic al clienților. - familiarizarea cu oportunitățile oferite de Sistemele AI specializate în TCC și cu potențialul acestora de a contribui la dezvoltarea abilităților profesionale de consiliere psihologică.
Aptitudini	- capacitatea de a aplica cunoștințele dobândite specifice psihoterapiilor de scurtă durată la situații (cazuri) cu un grad mediu de complexitate și de a formula concluzii de specialitate bine argumentate. - aplicarea principiilor comunicării eficiente în intervenția psihologică cu scopul stabilirii unui contact eficient și adecvat particularităților persoanelor cu probleme de adaptare și integrare (anxietate, depresie, fobie, etc.) - capacitatea de a elabora un plan de intervenție psihoterapeutic de complexitate medie, pe baza principalelor paradigme și teorii psihoterapeutice de scurtă durată și TCC însușite. - abilitatea de a stabili o relație de comunicare adaptată caracteristicilor psihologice și nevoilor clienților aflați în proces psihoterapeutic.
Responsabilitate și autonomie	- capacitatea de interpretare adecvată a situațiilor concrete în care asistența și suportul psihologic ar putea fi necesară. - respectare principiilor deontologice și de etică profesională, respectare autonomiei clienților. - capacitatea de a lucra independent (eventual cu o minimă îndrumare) pentru obținerea informațiilor necesare proiectării protocolului psihoterapeutic. - capacitatea de a deprinde strategiile de muncă riguroasă, eficientă și responsabilă, de punctualitate și răspundere personală față de rezultat, pe baza principiilor, normelor și valorilor codului de etică profesională. - dezvoltarea unor abilități de autocontrol permanent și conștient cu privire la motivațiile pentru învățare, prin raportare la propriile obiective de dezvoltare profesională și personală. - capacitatea de gestionare a situațiilor critice (ex: legate de rezistențele clientului) și a urgențelor de natură psihologică (ex: gânduri suicidale).

7. Conținuturi

7.1 Curs	Metode de predare	Observații
- Noțiuni introductive pentru psihoterapiile de scurtă durată - Psihoterapiile analitice de scurtă durată - Psihoterapiile comportamentale și cognitive de scurtă durată - Psihoterapia de scurtă durată în cazul tulburării anxioase generalizate - Psihoterapia de scurtă durată în cazul tulburării de stres post-traumatice - Psihoterapia de scurtă durată în cazul tulburării	Prelegerea interactivă, învățarea în echipă, expunere, exemplificare, brainstorming, învățarea prin descoperire.	

somatoforme 7. Psihoterapia Rațional-Emotivă și Comportamentală REBT 8. Interviul clinic orientat spre soluție 9. Probleme de evaluare în terapia cognitiv-comportamentală de scurtă durată 10. Psihoterapia interpersonală în depresii (IPT) 11. Psihoterapia feministă 12. Psihoterapia Gestalt 13. Psihodrama (Moreno) 14. Psihoterapia contextual modulară (CMT)		
Bibliografie selectivă (principală): 1. Holdevici, I. (2009). <i>Tratat de psihoterapie cognitiv-comportamentală</i>, Editura Trei, București. 2. Holdevici, I. (2011). <i>Psihoterapii de scurtă durată</i>, Editura Trei, București. 3. Holdevici, I., Crăciun, B. (2013). <i>Psihoterapia eficientă</i>, Editura Trei, București. 4. Holdevici, I., Crăciun, B. (2015). <i>Psihoterapia tulburărilor emoționale</i>, Editura Trei, București. Bibliografie selectivă (secundară): 1. Birmaher, B., Brent, D. A., Kolko, D., Baugher, M., Bridge, J., Holder, D., ... & Ulloa, R. E. (2000). Clinical outcome after short-term psychotherapy for adolescents with major depressive disorder. <i>Archives of general psychiatry</i>, 57(1), 29-36. 2. Boria, G. (2005). <i>Psicoterapia psicodrammatica</i>. Angeli, Milano. 3. Coughlin, P., & Katzman, J. W. (2013). This issue: Intensive Short-Term Dynamic Psychotherapy. <i>Psychiatric Annals</i>, 43(11), 486-489. 4. David, D. (2006). <i>Psihologie clinică și Psihoterapie. Fundamente</i>. Editura Polirom, Iași. 5. De Jong, P., & Berg, I. K. (2008). <i>Interviewing for solutions</i> (3rd ed.). Belmont, CA: Thomson Brooks/Cole. 6. de Shazer, S. (1985). <i>Keys to solution in brief therapy</i>. New York: Norton. 7. de Shazer, S. (1992). <i>Patterns of brief family therapy</i>. New York: Guilford. 8. Demos, V.C., Prout, M.F. (1993). A comparison of seven approaches to brief psychotherapy. <i>International Journal of Short-term Psychotherapy</i>, Vol. 8, 3-22. 9. Dryden, W., DiGiuseppe, R. (2003). <i>Ghid de Terapie Rațional-Emotivă și Comportamentală</i>. Editura ASCR. 10. Feltham, C., Hanley, T., & Winter, L. A. (Eds.). (2017). <i>The SAGE handbook of counselling and psychotherapy</i>. Sage. 11. Holdevici, I. (2000). <i>Psihoterapii scurte. Să ne rezolvăm problemele de viață rapid și eficient</i>, Editura Ceres. 12. Holdevici, I. Crăciun, B. (2017). <i>Hipnoza în psihoterapie</i>. Editura Trei, București. 13. Jurnal open access: <i>Romanian Journal of Cognitive-Behavioral Therapy and Hypnosis</i>. http://www.rjcbth.ro/ 14. Latner, J. (1989). <i>The Gestalt Therapy Book: A Holistic Guide to the Theory, Principles and Techniques of Gestalt Therapy Developed by Frederick S. Perls and Others</i>. Publisher: The Gestalt Journal Press; Revised ed. edition. 15. Leichsenring, F., Rabung, S., & Leibing, E. (2004). The Efficacy of Short-term Psychodynamic Psychotherapy in Specific Psychiatric Disorders: A Meta-analysis. <i>Archives of general psychiatry</i>, 61(12), 1208-1216. 16. Macnab, F. (2000). <i>Traumas of Life and Their Treatment: An Application of Contextual Modular Therapy</i>. Spectrum Publications. 17. Moreno, J.L. (2009). <i>Scieri fundamentale. Despre psihodrama, metoda de grup si spontaneitate</i>. Editura Trei, București. 18. Papadima, E. (2002). <i>Psihanaliză și psihoterapie psihanalitică</i>. Editura Jurnalul Literar, București. 19. Schön, D. A. (2017). <i>The reflective practitioner: How professionals think in action</i>. Routledge.		

7. 2 Seminar/laborator	Metode de predare	Observații
1. Introducerea conceptului de psihoterapie de scurtă durată 2. Avantajele și limitele psihoterapiei de scurtă durată 3. Demersul terapeutic de scurtă durată versus procesul terapeutic de lungă durată 4. Psihoterapiile dinamice de scurtă durată 5. Metode și tehnici de psihoterapie cognitivă și psihoterapie comportamentală de scurtă durată 6. Modelul metacognitiv în tulburarea de anxietate generalizată 7. Modelul metacognitiv în cazul tulburării de stres post-traumatice 8. Modelul metacognitiv în cazul tulburării somatoforme 9. Psihoterapia cognitiv-comportamentală de scurtă durată – model de lucru terapeutic 10. Psihoterapia contextual multimodală – realizarea unui model pe un studiu de caz 11. Terapia narativă – joc de rol 12. Distribuirea rolurilor în psihodramă 13. Aplicații ale psihoterapiilor de scurtă durată 14. Procesul de scurtă durată din perspectiva studiilor validate științific (evidence based)	Prelegerea interactivă, învățarea în echipă, brainstorming, brainwriting, învățarea prin descoperire, turul galeriei, știu/vreau să știu/am învățat. Gândiți /în perechi/comunicați. Studiu de caz, metoda cubului, învățarea dirijată.	
Bibliografie: 1. Birmaher, B., Brent, D. A., Kolko, D., Baugher, M., Bridge, J., Holder, D., ... & Ulloa, R. E. (2000). Clinical outcome after short-term psychotherapy for adolescents with major depressive disorder. <i>Archives of general psychiatry</i>, 57(1), 29-36. 2. Boria, G. (2005). <i>Psicoterapia psicodrammatica</i>. Angeli, Milano. 3. Coughlin, P., & Katzman, J. W. (2013). This issue: Intensive Short-Term Dynamic Psychotherapy. <i>Psychiatric Annals</i>, 43(11), 486-489. 4. David, D. (2006). <i>Psihologie clinică și Psihoterapie. Fundamente</i>. Editura Polirom, Iași. 5. De Jong, P., & Berg, I. K. (2008). <i>Interviewing for solutions</i> (3rd ed.). Belmont, CA: Thomson Brooks/Cole. 6. de Shazer, S. (1985). <i>Keys to solution in brief therapy</i>. New York: Norton. 7. de Shazer, S. (1992). <i>Patterns of brief family therapy</i>. New York: Guilford. 8. Demos, V.C., Prout, M.F. (1993). A comparison of seven approaches to brief psychotherapy. <i>International Journal of Short-term Psychotherapy</i>, Vol. 8, 3-22. 9. Dryden, W., DiGiuseppe, R. (2003). <i>Ghid de Terapie Rațional-Emotivă și Comportamentală</i>. Editura ASCR. 10. Feltham, C., Hanley, T., & Winter, L. A. (Eds.). (2017). <i>The SAGE handbook of counselling and psychotherapy</i>. Sage. 11. Holdevici, I. (2000). <i>Psihoterapii scurte. Să ne rezolvăm problemele de viață rapid și eficient</i>, Editura Ceres. 12. Holdevici, I. (2009). <i>Tratat de psihoterapie cognitiv-comportamentală</i>, Editura Trei, București. 13. Holdevici, I. (2011). <i>Psihoterapii de scurtă durată</i>, Editura Trei, București. 14. Holdevici, I. Crăciun, B. (2017). <i>Hipnoza în psihoterapie</i>. Editura Trei, București. 15. Holdevici, I., Crăciun, B. (2013). <i>Psihoterapia eficientă</i>, Editura Trei, București. 16. Holdevici, I., Crăciun, B. (2015). <i>Psihoterapia tulburărilor emoționale</i>, Editura Trei, București. 17. Jurnal open access: <i>Romanian Journal of Cognitive-Behavioral Therapy and Hypnosis</i>. http://www.rjcbth.ro/ 18. Latner, J. (1989). <i>The Gestalt Therapy Book: A Holistic Guide to the Theory, Principles and Techniques of Gestalt Therapy Developed by Frederick S. Perls and Others</i>. Publisher: The Gestalt Journal Press; Revised ed. edition. 19. Leichsenring, F., Rabung, S., & Leibing, E. (2004). The Efficacy of Short-term Psychodynamic		

Psychotherapy in Specific Psychiatric Disorders: A Meta-analysis. *Archives of general psychiatry*, 61(12), 1208-1216.

20. Macnab, F. (2000). *Traumas of Life and Their Treatment: An Application of Contextual Modular Therapy*. Spectrum Publications.

21. Moreno, J.L. (2009). *Scieri fundamentale. Despre psihodrama, metoda de grup si spontaneitate*. Editura Trei, București.

22. Papadima, E. (2002). *Psihanaliză și psihoterapie psihanalitică*. Editura Jurnalul Literar, București.

23. Schön, D. A. (2017). *The reflective practitioner: How professionals think in action*. Routledge.

8. Coroborarea conținuturilor disciplinei cu așteptările reprezentanților comunității epistemice, asociațiilor profesionale și angajatori reprezentativi din domeniul aferent programului

Disciplina este concepută astfel încât să răspundă deopotrivă așteptărilor Colegiului Psihologilor din România. De asemenea, alegerea temelor de curs și seminar cu conținut aplicativ s-a realizat în urma consultării pieței serviciilor de psihoterapie, evaluare psihologică, atât din zona Resurselor Umane, cât și cea a Cabinetelor de Psihologie.

Tematica disciplinei utilizează cele mai recente și semnificative rezultate ale psihologiei din literatura de specialitate națională și mondială.

9. Evaluare

Tip activitate	9.1 Criterii de evaluare	9.2 Metode de evaluare	9.3 Pondere din nota finală
9.4 Curs	Gradul de asimilare al cunoștințelor și ponderea rezolvării corecte a sarcinilor de examen.	Examen	50%
9.5 Seminar / laborator	Gradul de însușire a deprinderilor de analiză și prezentare. Participarea la discuții. Corectitudinea documentării. Rezolvarea temelor de seminar.	Prezentarea proiectelor. Teme de control. Studii de caz.	50%
	Restanțe: În toate sesiunile ulterioare studenții vor susține o evaluare similară celei din prima sesiune de examinare Mărire de notă: Examinarea urmează principiile examinării inițiale la care se adaugă un interviu de specialitate din tematica cursului.		
9.6 Standard minim de performanță			
- Elaborarea, susținerea și promovarea prin realizarea a minim 50% din cerințele aferente tuturor formelor de evaluare continuă la seminar; - Notarea pe parcurs este luată în calcul în anul curent, inclusiv în sesiunea de reprogramare.			
Pentru promovare, nota la evaluarea finală (examen) trebuie să fie minimum cinci.			

Data,
26.09.2025

Titularul de curs,
Conf.univ.dr. Barbara CRĂCIUN

Director de Departament,
Prof.univ.dr. Irina HOLDEVICI

FACULTATEA DE PSIHOLOGIE

FIȘA DISCIPLINEI

1. Date despre program

1.1 Instituția de învățământ superior	UNIVERSITATEA TITU MAIORESCU
1.2 Facultatea	Psihologie
1.3 Departamentul	Psihologie și Psihoterapie
1.4 Domeniul de studii	Psihologie
1.5 Ciclu de studii	Master
1.6 Programul de studii	Psihologie clinică, hipnoză și intervenții terapeutice de scurtă durată

2. Date despre disciplină

2.1 Denumirea disciplinei	PSIHOTERAPII DE SCURTĂ DURATĂ II						
Codul disciplinei	PC 2.2.2.						
2.2 Titularul activităților de curs	Conf.univ.dr. Barbara CRĂCIUN						
2.3 Titularul activităților de seminar							
2.4 Anul de studiu	II	2.5 Semestrul	II	2.6 Tipul de evaluare	E	2.7 Regimul disciplinei	O

3. Timpul total estimat (ore pe semestru al activităților didactice)

3.1 Număr de ore pe săptămână	4	din care: 3.2 curs	2	3.3 seminar/laborator	2
3.4 Total ore din planul de învățământ	56	din care: 3.5 curs	28	3.6 seminar/laborator	28
Distribuția fondului de timp					ore
Studiul după manual, suport de curs, bibliografie și notițe					90
Documentare suplimentară în bibliotecă, pe platformele electronice de specialitate și pe teren					30
Pregătire seminarii/laboratoare, teme, referate, portofolii și eseuri					22
Tutoriat					-
Examinări					2
Alte activități.....					-
3.7 Total ore studiu individual		144			
3.9 Total ore pe semestru		200			
3.10 Numărul de credite		8			

4. Precondiții (acolo unde este cazul)

4.1 de curriculum	• -
4.2 de competențe	• -

5. Condiții (acolo unde este cazul)

5.1. de desfășurare a cursului	• Sală de curs cu minim 50 de locuri, calculator și videoproiector, tablă, cretă, flipchart, marker
5.2. de desfășurare a seminarului/laboratorului	• Sală cu minim 40 de locuri, calculator și videoproiector, tablă, cretă, flipchart, marker

6. Obiectivele disciplinei - rezultate așteptate ale învățării la formarea cărora contribuie parcurgerea și promovarea disciplinei

Cunoștințe	- capacitatea de a înțelege și descrie principalele concepte, paradigme și metodologii utilizate în psihoterapia de scurtă durată, în general, și în psihoterapia cognitiv-comportamentală, în special. - folosirea corectă și adecvată a metodelor și instrumentelor paradigmei terapiei cognitiv-comportamentale. - proiectarea și implementarea profesională a planurilor de intervenție psihoterapeutică în cadrul psihoterapiilor de scurtă durată. - capacitatea de adaptare a terminologiei și a strategiilor de comunicare în funcție de diagnosticul psihologic al clienților. - familiarizarea cu oportunitățile oferite de Sistemele AI specializate în TCC și cu potențialul acestora de a contribui la dezvoltarea abilităților profesionale de consiliere psihologică.
Aptitudini	- capacitatea de a aplica cunoștințele dobândite specifice psihoterapiilor de scurtă durată la situații (cazuri) cu un grad mediu de complexitate și de a formula concluzii de specialitate bine argumentate. - aplicarea principiilor comunicării eficiente în intervenția psihologică cu scopul stabilirii unui contact eficient și adecvat particularităților persoanelor cu probleme de adaptare și integrare (anxietate, depresie, fobie, etc.) - capacitatea de a elabora un plan de intervenție psihoterapeutic de complexitate medie, pe baza principalelor paradigme și teorii psihoterapeutice de scurtă durată și TCC însușite. - abilitatea de a stabili o relație de comunicare adaptată caracteristicilor psihologice și nevoilor clienților aflați în proces psihoterapeutic.
Responsabilitate și autonomie	- capacitatea de interpretare adecvată a situațiilor concrete în care asistența și suportul psihologic ar putea fi necesară. - respectare principiilor deontologice și de etică profesională, respectare autonomiei clienților. - capacitatea de a lucra independent (eventual cu o minimă îndrumare) pentru obținerea informațiilor necesare proiectării protocolului psihoterapeutic. - capacitatea de a deprinde strategiile de muncă riguroasă, eficientă și responsabilă, de punctualitate și răspundere personală față de rezultat, pe baza principiilor, normelor și valorilor codului de etică profesională. - dezvoltarea unor abilități de autocontrol permanent și conștient cu privire la motivațiile pentru învățare, prin raportare la propriile obiective de dezvoltare profesională și personală. - capacitatea de gestionare a situațiilor critice (ex: legate de rezistențele clientului) și a urgențelor de natură psihologică (ex: gânduri suicidale).

7. Conținuturi

7. 1 Curs	Metode de predare	Observații
- Condițiile unei psihoterapii eficiente de scurtă durată (evidence based) - Psihoterapia de scurta durată în cazul atacurilor de panică - Psihoterapia motivațională de scurtă durată în cazul abuzului de alcool - Psihoterapia de scurtă durată în cazul bulimiei nervoase - Psihoterapia de scurtă durată în cazul insomniei - Psihoterapia scurtă în cazul dependenței de jocuri de	Prelegerea interactivă, învățarea în echipă, expunere, exemplificare, brainstorming, învățarea prin descoperire.	

noroc 7. Psihoterapia de grup de scurtă durată 8. Psihoterapie de scurta durata ce se adreseaza abilităților sociale în grup 9. Psihoterapia de grup de scurtă durată cognitiv-comportamentală 10. Psihoterapia alegerilor realiste – intervenție de grup de scurta durata 11. Antrenamentul mental – psihoterapie scurtă și tehnică de autoreglare a stărilor psihice 12. Hipnoterapia ca intervenție de scurtă durată 13. Hipnoterapia în combaterea durerii Hipnoza în tratamentul infertilității		
Bibliografie selectivă (principală): 1. Holdevici, I. (2009). <i>Tratat de psihoterapie cognitiv-comportamentală</i>, Editura Trei, București. 2. Holdevici, I. (2011). <i>Psihoterapii de scurtă durată</i>, Editura Trei, București. 3. David, D. (2006). <i>Psihologie clinică și Psihoterapie. Fundamente</i>. Editura Polirom, Iași. Bibliografie selectivă (secundară): 1. Feltham, C., Hanley, T., & Winter, L. A. (Eds.). (2017). <i>The SAGE handbook of counselling and psychotherapy</i>. Sage. 2. Holdevici, I. (2000). <i>Psihoterapii scurte. Să ne rezolvăm problemele de viață rapid și eficient</i>, Editura Ceres. 3. Holdevici, I. Crăciun, B. (2017). <i>Hipnoza în psihoterapie</i>. Editura Trei, București. 4. Holdevici, I., Crăciun, B. (2013). <i>Psihoterapia eficientă</i>, Editura Trei, București. 5. Holdevici, I., Crăciun, B. (2015). <i>Psihoterapia tulburărilor emoționale</i>, Editura Trei, București. 6. Jurnal open access: <i>Romanian Journal of Cognitive-Behavioral Therapy and Hypnosis</i>. http://www.rjcbth.ro/ 7. Schön, D. A. (2017). <i>The reflective practitioner: How professionals think in action</i>. Routledge.		
7. 2 Seminar/laborator	Metode de predare	Observații
1. Procesul psihoterapeutic de scurtă durată validat științific 2. Modelul metacognitiv în tulburarea depresivă 3. Modelul metacognitiv în cazul abuzului de alcool 4. Modelul metacognitiv în cazul bulimiei nervoase 5. Modelul cognitiv în cazul insomniei 6. Modelul cognitiv în dependenței de jocuri de noroc 7. Grupul de psihoterapie – clinic și nonclinic 8. Trainingul adresat abilităților sociale 9. Credințele iraționale în intervenția de grup 10. Tehnicile alegerilor realiste 11. Reglarea stărilor psihice – ghid de protocol 12. Avantajele hipnozei 13. Modelul cognitiv al durerii 14. Infertilitatea – o problemă a cuplului modern	Prelegerea interactivă, învățarea în echipă, brainstorming, brainwriting, învățarea prin descoperire, turul galeriei, știu/vreau să știu/am învățat. Gândiți /în perechi/comunicați. Studiu de caz, metoda cubului, învățarea dirijată.	
Bibliografie: 1. David, D. (2006). <i>Psihologie clinică și Psihoterapie. Fundamente</i>. Editura Polirom, Iași. 2. Feltham, C., Hanley, T., & Winter, L. A. (Eds.). (2017). <i>The SAGE handbook of counselling and psychotherapy</i>. Sage. 3. Holdevici, I. (2000). <i>Psihoterapii scurte. Să ne rezolvăm problemele de viață rapid și eficient</i>, Editura Ceres. 4. Holdevici, I. (2009). <i>Tratat de psihoterapie cognitiv-comportamentală</i>, Editura Trei, București. 5. Holdevici, I. (2011). <i>Psihoterapii de scurtă durată</i>, Editura Trei, București. 6. Holdevici, I. Crăciun, B. (2017). <i>Hipnoza în psihoterapie</i>. Editura Trei, București.		

7. Holdevici, I., Crăciun, B. (2013). *Psihoterapia eficientă*, Editura Trei, București.
8. Holdevici, I., Crăciun, B. (2015). *Psihoterapia tulburărilor emoționale*, Editura Trei, București.
9. Jurnal open access: *Romanian Journal of Cognitive-Behavioral Therapy and Hypnosis*.
<http://www.rjcbth.ro/>
10. Schön, D. A. (2017). *The reflective practitioner: How professionals think in action*. Routledge.

8. Coroborarea conținuturilor disciplinei cu așteptările reprezentanților comunității epistemice, asociațiilor profesionale și angajatori reprezentativi din domeniul aferent programului

Disciplina este concepută astfel încât să răspundă deopotrivă așteptărilor Colegiului Psihologilor din România. De asemenea, alegerea temelor de curs și seminar cu conținut aplicativ s-a realizat în urma consultării pieței serviciilor de psihoterapie, evaluare psihologică, atât din zona Resurselor Umane, cât și cea a Cabinetelor de Psihologie.

Tematica disciplinei utilizează cele mai recente și semnificative rezultate ale psihologiei din literatura de specialitate națională și mondială.

9. Evaluare

Tip activitate	9.1 Criterii de evaluare	9.2 Metode de evaluare	9.3 Pondere din nota finală
9.4 Curs	Gradul de asimilare al cunoștințelor și ponderea rezolvării corecte a sarcinilor de examen.	Examen	50%
9.5 Seminar / laborator	Gradul de însușire a deprinderilor de analiză și prezentare. Participarea la discuții. Corectitudinea documentării. Rezolvarea temelor de seminar.	Prezentarea proiectelor. Teme de control. Studii de caz.	50%
	Restanțe: În toate sesiunile ulterioare studenții vor susține o evaluare similară celei din prima sesiune de examinare		
	Mărire de notă: Examinarea urmează principiile examinării inițiale la care se adaugă un interviu de specialitate din tematica cursului.		
9.6 Standard minim de performanță			
- Elaborarea, susținerea și promovarea prin realizarea a minim 50% din cerințele aferente tuturor formelor de evaluare continuă la seminar; - Notarea pe parcurs este luată în calcul în anul curent, inclusiv în sesiunea de reprogramare.			
Pentru promovare, nota la evaluarea finală (examen) trebuie să fie minimum cinci.			

Data,
27.09.2025

Titularul de curs,
Conf.univ.dr. Barbara CRĂCIUN

Director de Departament,
Prof.univ.dr. Irina HOLDEVICI

FACULTATEA DE PSIHOLOGIE

FIȘA DISCIPLINEI

1. Date despre program

1.1 Instituția de învățământ superior	UNIVERSITATEA TITU MAIORESCU
1.2 Facultatea	Psihologie
1.3 Departamentul	Psihologie și Psihoterapie
1.4 Domeniul de studii	Psihologie
1.5 Ciclu de studii	Master
1.6 Programul de studii	Psihologie clinică, hipnoză și intervenții terapeutice de scurtă durată

2. Date despre disciplină

2.1 Denumirea disciplinei	COMUNICARE TERAPEUTICĂ II						
Codul disciplinei	PC 2.1.3.						
2.2 Titularul activităților de curs	Conf.univ.dr. Odette DIMITRIU						
2.3 Titularul activităților de seminar							
2.4 Anul de studiu	II	2.5 Semestrul	I	2.6 Tipul de evaluare	E	2.7 Regimul disciplinei	O

3. Timpul total estimat (ore pe semestru al activităților didactice)

3.1 Număr de ore pe săptămână	3	din care: 3.2 curs	2	3.3 seminar/laborator	1
3.4 Total ore din planul de învățământ	42	din care: 3.5 curs	28	3.6 seminar/laborator	14
Distribuția fondului de timp					ore
Studiul după manual, suport de curs, bibliografie și notițe					60
Documentare suplimentară în bibliotecă, pe platformele electronice de specialitate și pe teren					20
Pregătire seminarii/laboratoare, teme, referate, portofolii și eseuri					26
Tutoriat					-
Examinări					2
Alte activități.....					-
3.7 Total ore studiu individual		108			
3.9 Total ore pe semestru		150			
3.10 Numărul de credite		6			

4. Precondiții (acolo unde este cazul)

4.1 de curriculum	• -
4.2 de competențe	• -

5. Condiții (acolo unde este cazul)

5.1. de desfășurare a cursului	• Sală de curs cu minim 50 de locuri, calculator și videoproiector, tablă, cretă, flipchart, marker
5.2. de desfășurare a seminarului/laboratorului	• Sală cu minim 40 de locuri, calculator și videoproiector, tablă, cretă, flipchart, marker

6. Obiectivele disciplinei - rezultate așteptate ale învățării la formarea cărora contribuie parcurgerea și promovarea disciplinei

Cunoștințe	- cunoașterea și înțelegerea teoriilor și principiilor comunicării în actul terapeutic. - capacitatea de a înțelege și descrie principalele concepte și metodologii utilizate în comunicarea specifică psihoterapiei de scurtă durată, în general, și în psihoterapia cognitiv-comportamentală, în special. - proiectarea și implementarea profesională a planurilor de intervenție psihoterapeutică în cadrul psihoterapiilor de scurtă durată. - capacitatea de adaptare a terminologiei și a strategiilor de comunicare în funcție de diagnosticul psihologic al clienților.
Aptitudini	- capacitatea de a aplica cunoștințele și strategiile de comunicare dobândite specifice psihoterapiilor de scurtă durată la situații (cazuri) cu un grad mediu de complexitate și de a formula concluzii de specialitate bine argumentate. - aplicarea principiilor comunicării eficiente în intervenția psihologică cu scopul stabilirii unui contact eficient și adecvat particularităților persoanelor cu probleme de adaptare și integrare (anxietate, depresie, fobie, etc.) - abilitatea de a stabili o relație de comunicare adaptată caracteristicilor psihologice și nevoilor clienților aflați în proces psihoterapeutic.
Responsabilitate și autonomie	- capacitatea de adaptare a comunicării la specificul tulburărilor emoțional-afective și la profilul psihologic al clientului. - capacitatea de interpretare adecvată a situațiilor concrete în care asistența și suportul psihologic ar putea fi necesară. - respectare principiilor deontologice și de etică profesională, respectare autonomiei clienților. - capacitatea de a lucra independent (eventual cu o minimă îndrumare) pentru obținerea informațiilor necesare proiectării protocolului psihoterapeutic. - capacitatea de a deprinde strategiile de muncă riguroasă, eficientă și responsabilă, de punctualitate și răspundere personală față de rezultat, pe baza principiilor, normelor și valorilor codului de etică profesională. - dezvoltarea unor abilități de autocontrol permanent și conștient cu privire la motivațiile pentru învățare, prin raportare la propriile obiective de dezvoltare profesională și personală. - capacitatea de gestionare a situațiilor critice (ex: legate de rezistențele clientului) și a urgențelor de natură psihologică (ex: gânduri suicidale).

7. Conținuturi

7. 1 Curs	Metode de predare	Observații
1. Modalități de antrenare a disponibilităților de comunicare ale viitorilor terapeuți 2. Monitorizarea procesului de interacțiune terapeutică și aplicarea intervențiilor terapeutice 3. Importanța temelor pentru acasă și a valorificării timpului extraterapeutic în psihoterapiile actuale 4. Comunicarea paradoxală în psihoterapie 5. Comunicarea simbolică în psihoterapie 6. Dificultăți apărute în practica clinică: întreruperea/abandonarea terapiei și utilizarea rezistențelor pacienților 7. Strategii de lucru asupra rezistențelor pacienților din perspectiva interviului motivațional	Prelegerea interactivă, învățarea în echipă, expunere, exemplificare, brainstorming, învățarea prin descoperire.	

Bibliografie selectivă (principală):

1. Dimitriu, Odette, *Comunicare terapeutică. Tehnici și modele ale schimbării*. Editura Herald, 2014.
2. Gîrlaşu-Dimitriu, Odette, *Empatia în psihoterapie*, Editura Victor, 2004.
3. Holdevici, Irina, *Tratat de psihoterapie cognitiv-comportamentală*, Editura Trei, 2009.

Bibliografie selectivă (secundară):

1. Beck, A.T., *Cognitive therapy and the emotional disorders*, New York, International Universities Press Inc., 1976, pp. 51-53.
2. Bohart, A.C., Greenberg, L.S., *Empatia în psihoterapie*, Editura Trei, 2011.
3. Clark, A.J., *Empathy in Counseling and Psychotherapy. Perspectives and Practices*, Lawrence Erlbaum Associates, 2007, pp. 232-245.
4. Cummings, N.A., Cummings, J.L., *Enhancing Psychotherapy through Appropriate Entry Points*, în O'Donohue, W., Cummings, N.A., Cummings, J.L. (Eds.), *Clinical Strategies for Becoming a Master Psychotherapist*, Academic Press, 2006, pp. 145-148.
5. Dafinoiu, I., Vargha, J.L., *Psihoterapii Scurte. Strategii, metode și tehnici*, Editura Polirom, 2005, p. 288.
6. David, D., *Psihologie clinică și Psihoterapie. Fundamente*, Editura Polirom, 2006, p. 140.
7. Dryden, W., DiGiuseppe, *Ghid de Terapie Rațional-Emotivă și Comportamentală*, Editura ASCR, 2003, p. 7.
8. Ellis, A., *Reason and emotion in psychotherapy*, New York, Lyle Stuart, 1962, p. 16.
9. Gîrlaşu-Dimitriu, Odette, *Tehnici Psihoterapeutice*, Editura Victor, 2004.
10. Goleman, D., *Inteligența emoțională*, București, Editura Curtea Veche, 2001.
11. Holdevici, Irina, *Hipnoza Clinică*, Editura Trei, 2010.
12. Hoyt, M.F., *The Temporal structure of therapy: Key Questions often associated with different phases of sessions and treatments*, în O'Donohue, W., Cummings, N.A., Cummings, J.L. (Eds.), *Clinical Strategies for Becoming a Master Psychotherapist*, Academic Press, 2006, pp.113-115.
13. Iamandescu, I.B., *Psihologie medicală*, ediția a II-a, București, Editura Infomedica, 1997, p. 132.
14. Ionescu, G., *Tratat de psihologie medicală și psihoterapie*, București, S.C. Favorit Print S.A., 1999, p. 199.
15. Karasu, T.B., *Aspecte etice ale psihoterapiei*, în: Bloch, S., Chodoff, P., „etică psihiatrică”, Ediția a II-a, New York, Oxford University Press, 2000, pp. 145-148.
16. Lazarus, A.A., *The Practice of Multimodal Therapy*, The John Hopkins University Press, 1989.
17. *Manual de Diagnostic și Statistică a Tulburărilor Mentale*, ediția a V-a, DSM 5, American Psychiatric Association, 2013.
18. Miller, W.R., Rollnick, S., *Motivational interviewing: Preparing people to change addictive behavior* (2nd ed.), New York: Guilford Press, 2002.
19. Nardone, G., Watzlawick, P., *Brief Strategic Therapy. Philosophy, Techniques, and Research*, Jason Aronson Inc., 2005, pp. 68-70.
20. Popa, C., Sava, F.A., David, D., *Psihoterapiile cognitive și comportamentale în tulburările de personalitate. Aplicații practice și noi direcții*. Editura Trei, 2018.

7. 2 Seminar/laborator	Metode de predare	Observații
1. Prezentarea unor strategii clinice paradoxale de negociere cu rezistențele pacienților: prescrierea rezistenței, utilizarea umorului, refuzul tratamentului în scopul creșterii motivației de schimbare sau în cazul pacienților aflați în faza de negare a dependenței. Studii de caz. 2. Prezentarea indicatorilor verbali, nonverbali și tactili ai suicidului. Studii de caz. 3. Introducerea temei pentru acasă în programul psihoterapeutic: elaborarea detaliilor sarcinii terapeutice, momentul prezentării sarcinii și verificarea ei. 4. Prezentarea și exemplificarea sarcinilor directe-congruente: antrenament de relaxare/meditație/autohipnoză, training asertiv, ascultarea activă, notare a diverselor	Prelegerea interactivă, învățarea în echipă, brainstorming, brainwriting, învățarea prin descoperire, turul galeriei, știu/vreau să știu/am învățat. Gândiți /în perechi/comunicați. Studiu de caz, metoda cubului,	

liste/autobiografii/jurnale, biblioterapie, voluntariat, activități sociale, grupuri de suport, căutarea excepțiilor (de Shazer). 5. Prezentarea unor programe de antrenare a abilităților: pregătirea pentru a fi părinte, deprinderile maritale și de cuplu, trainingul asertiv, deprinderile de rezolvare de probleme, trainingul abilităților sociale, abilitățile academice, trainingul deprinderilor vocaționale, deprinderile de management al stresului, abilitățile recreaționale. 6. Concentrarea pe dialogul terapeu-pacient. Echilibrul de forțe în relația terapeutică. Încurajarea autonomiei pacientului.	învățarea dirijată.	
Bibliografie: 1. Beck, A.T., <i>Cognitive therapy and the emotional disorders</i>, New York, International Universities Press Inc., 1976, pp. 51-53. 2. Bohart, A.C., Greenberg, L.S., <i>Empatia în psihoterapie</i>, Editura Trei, 2011. 3. Clark, A.J., <i>Empathy in Counseling and Psychotherapy. Perspectives and Practices</i>, Lawrence Erlbaum Associates, 2007, pp. 232-245. 4. Cummings, N.A., Cummings, J.L., <i>Enhancing Psychotherapy through Appropriate Entry Points</i>, în O'Donohue, W., Cummings, N.A., Cummings, J.L. (Eds.), <i>Clinical Strategies for Becoming a Master Psychotherapist</i>, Academic Press, 2006, pp. 145-148. 5. Dafinoiu, I., Vargha, J.L., <i>Psihoterapii Scurte. Strategii, metode și tehnici</i>, Editura Polirom, 2005, p. 288. 6. David, D., <i>Psihologie clinică și Psihoterapie. Fundamente</i>, Editura Polirom, 2006, p. 140. 7. Dimitriu, Odette, <i>Comunicare terapeutică. Tehnici și modele ale schimbării</i>. Editura Herald, 2014. 8. Dryden, W., DiGiuseppe, <i>Ghid de Terapie Rațional-Emotivă și Comportamentală</i>, Editura ASCR, 2003, p. 7. 9. Ellis, A., <i>Reason and emotion in psychotherapy</i>, New York, Lyle Stuart, 1962, p. 16. 10. Gîrlaşu-Dimitriu, Odette, <i>Empatia în psihoterapie</i>, Editura Victor, 2004. 11. Gîrlaşu-Dimitriu, Odette, <i>Tehnici Psihoterapeutice</i>, Editura Victor, 2004. 12. Goleman, D., <i>Inteligența emoțională</i>, București, Editura Curtea Veche, 2001. 13. Holdevici, Irina, <i>Tratat de psihoterapie cognitiv-comportamentală</i>, Editura Trei, 2009. 14. Holdevici, Irina, <i>Hipnoza Clinică</i>, Editura Trei, 2010. 15. Hoyt, M.F., <i>The Temporal structure of therapy: Key Questions often associated with different phases of sessions and treatments</i>, în O'Donohue, W., Cummings, N.A., Cummings, J.L. (Eds.), <i>Clinical Strategies for Becoming a Master Psychotherapist</i>, Academic Press, 2006, pp.113-115. 16. Iamandescu, I.B., <i>Psihologie medicală</i>, ediția a II-a, București, Editura Infomedica, 1997, p. 132. 17. Ionescu, G., <i>Tratat de psihologie medicală și psihoterapie</i>, București, S.C. Favorit Print S.A., 1999, p. 199. 18. Karasu, T.B., <i>Aspecte etice ale psihoterapiei</i>, în: Bloch, S., Chodoff, P., „etică psihiatrică”, Ediția a II-a, New York, Oxford University Press, 2000, pp. 145-148. 19. Lazarus, A.A., <i>The Practice of Multimodal Therapy</i>, The John Hopkins University Press, 1989. 20. <i>Manual de Diagnostic și Statistică a Tulburărilor Mentale</i>, ediția a V-a, DSM 5, American Psychiatric Association, 2013. 21. Miller, W.R., Rollnick, S., <i>Motivational interviewing: Preparing people to change addictive behavior</i> (2nd ed.), New York: Guilford Press, 2002. 22. Nardone, G., Watzlawick, P., <i>Brief Strategic Therapy. Philosophy, Techniques, and Research</i>, Jason Aronson Inc., 2005, pp. 68-70. 23. Popa, C., Sava, F.A., David, D., <i>Psihoterapiile cognitive și comportamentale în tulburările de personalitate. Aplicații practice și noi direcții</i>. Editura Trei, 2018.		

8. Coroborarea conținuturilor disciplinei cu așteptările reprezentanților comunității epistemice, asociațiilor profesionale și angajatori reprezentativi din domeniul aferent programului

Disciplina este concepută astfel încât să răspundă deopotrivă așteptărilor Colegiului Psihologilor din România. De asemenea, alegerea temelor de curs și seminar cu conținut aplicativ s-a realizat în urma consultării pieței serviciilor de psihoterapie, evaluare psihologică, atât din zona Resurselor Umane, cât și cea a Cabinetelor de Psihologie.

Tematica disciplinei utilizează cele mai recente și semnificative rezultate ale psihologiei din literatura de specialitate națională și mondială.

9. Evaluare

Tip activitate	9.1 Criterii de evaluare	9.2 Metode de evaluare	9.3 Pondere din nota finală
9.4 Curs	Gradul de asimilare al cunoștințelor și ponderea rezolvării corecte a sarcinilor de examen.	Examen	50%
9.5 Seminar / laborator	Gradul de însușire a deprinderilor de analiză și prezentare. Participarea la discuții. Corectitudinea documentării. Rezolvarea temelor de seminar.	Prezentarea proiectelor. Teme de control. Studii de caz.	50%
	Restanțe: În toate sesiunile ulterioare studenții vor susține o evaluare similară celei din prima sesiune de examinare		
	Mărire de notă: Examinarea urmează principiile examinării inițiale la care se adaugă un interviu de specialitate din tematica cursului.		
9.6 Standard minim de performanță			
- Elaborarea, susținerea și promovarea prin realizarea a minim 50% din cerințele aferente tuturor formelor de evaluare continuă la seminar; - Notarea pe parcurs este luată în calcul în anul curent, inclusiv în sesiunea de reprogramare.			
Pentru promovare, nota la evaluarea finală (examen) trebuie să fie minimum cinci.			

Data,
25.09.2025

Titularul de curs,
Conf.univ.dr. Odette DIMITRIU

Director de Departament,
Prof.univ.dr. Irina HOLDEVICI

FACULTATEA DE PSIHOLOGIE

FIȘA DISCIPLINEI

1. Date despre program

1.1 Instituția de învățământ superior	UNIVERSITATEA TITU MAIORESCU
1.2 Facultatea	Psihologie
1.3 Departamentul	Psihologie și Psihoterapie
1.4 Domeniul de studii	Psihologie
1.5 Ciclu de studii	Master
1.6 Programul de studii	Psihologie clinică, hipnoză și intervenții terapeutice de scurtă durată

2. Date despre disciplină

2.1 Denumirea disciplinei	PSIHODIAGNOZĂ ȘI INTERVENȚIE TERAPEUTICĂ LA COPIL ȘI ADOLESCENT I						
Codul disciplinei	PC 2.1.4.						
2.2 Titularul activităților de curs	Conf.univ.dr. Elena ANGHEL- STĂNILĂ						
2.3 Titularul activităților de seminar							
2.4 Anul de studiu	II	2.5 Semestrul	I	2.6 Tipul de evaluare	E	2.7 Regimul disciplinei	O

3. Timpul total estimat (ore pe semestru al activităților didactice)

3.1 Număr de ore pe săptămână	4	din care: 3.2 curs	2	3.3 seminar/laborator	2
3.4 Total ore din planul de învățământ	56	din care: 3.5 curs	28	3.6 seminar/laborator	28
Distribuția fondului de timp					ore
Studiul după manual, suport de curs, bibliografie și notițe					70
Documentare suplimentară în bibliotecă, pe platformele electronice de specialitate și pe teren					40
Pregătire seminarii/laboratoare, teme, referate, portofolii și eseuri					32
Tutoriat					-
Examinări					2
Alte activități.....					-
3.7 Total ore studiu individual		144			
3.9 Total ore pe semestru		200			
3.10 Numărul de credite		8			

4. Precondiții (acolo unde este cazul)

4.1 de curriculum	• -
4.2 de competențe	• -

5. Condiții (acolo unde este cazul)

5.1. de desfășurare a cursului	• Sală de curs cu minim 50 de locuri, calculator și videoproiector, tablă, cretă, flipchart, marker
5.2. de desfășurare a seminarului/laboratorului	• Sală cu minim 40 de locuri, calculator și videoproiector, tablă, cretă, flipchart, marker

6. Obiectivele disciplinei - rezultate așteptate ale învățării la formarea cărora contribuie parcurgerea și promovarea disciplinei

Cunoștințe	• dobândirea de cunoștințe fundamentale privind conceptele specifice psihopatologiei copilului, familiarizarea cu principalele teorii și modele care operează în domeniul de studiu. • recunoașterea și diagnosticarea principalelor sindroame psihopatologice din domeniul psihopatologiei dezvoltamentale, cu raportare la specificul perioadei de dezvoltare. • capacitatea de a înțelege și descrie principalele concepte, paradigme și metodologii utilizate în psihoterapia de scurtă durată, în general, și în psihoterapia cognitiv-comportamentală, în special, cu aplicație pentru copii și adolescenți. • folosirea corectă și adecvată a metodelor și instrumentelor paradigmei terapiei cognitiv-comportamentale. • proiectarea și implementarea profesională a planurilor de intervenție psihoterapeutică în cadrul psihoterapiilor de scurtă durată.
Aptitudini	• dezvoltarea de competențe de lucru cu cele mai importante tehnici de evaluare, diagnosticare și management de caz la copii și adolescenți. • competențe de observare clinică și de evaluare clinică specifice principalelor condiții psihopatologice. • abilități de integrare a datelor clinice obținute prin evaluare cu reperele teoretice fundamentale și capacitatea de interpretare psihologică a datelor clinice în vederea identificării celor mai eficiente strategii de intervenție. • capacitatea de a aplica cunoștințele dobândite specifice psihoterapiilor de scurtă durată la situații (cazuri) cu un grad mediu de complexitate și de a formula concluzii de specialitate bine argumentate. • aplicarea principiilor comunicării eficiente în intervenția psihologică cu scopul stabilirii unui contact eficient și adecvat particularităților persoanelor cu probleme de adaptare și integrare (anxietate, depresie, fobie, etc.) • capacitatea de a elabora un plan de intervenție psihoterapeutic de complexitate medie, pe baza principalelor paradigme și teorii psihoterapeutice de scurtă durată și TCC însușite. • abilitatea de a stabili o relație de comunicare adaptată caracteristicilor psihologice și nevoilor clienților aflați în proces psihoterapeutic.
Responsabilitate și autonomie	• capacitatea de interpretare adecvată a situațiilor concrete în care asistența și suportul psihologic ar putea fi necesară. • respectare principiilor deontologice și de etică profesională, respectare autonomiei clienților. • capacitatea de a lucra independent (eventual cu o minimă îndrumare) pentru obținerea informațiilor necesare proiectării protocolului psihoterapeutic. • capacitatea de a deprinde strategiile de muncă riguroasă, eficientă și responsabilă, de punctualitate și răspundere personală față de rezultat, pe baza principiilor, normelor și valorilor codului de etică profesională. • dezvoltarea unor abilități de autocontrol permanent și conștient cu privire la motivațiile pentru învățare, prin raportare la propriile obiective de dezvoltare profesională și personală. • capacitatea de gestionare a situațiilor critice (ex: legate de rezistențele clientului) și a urgențelor de natură psihologică (ex: gânduri suicidale). • integrarea conceptelor de responsabilitate și etică profesională în derularea demersurilor de evaluare clinică a copilului

7. Conținuturi

7.1 Curs	Metode de predare	Observații
1. Psihoterapia copilului și adolescentului în cadrul sistemului familial 2. Sistemul familial – particularități și abordări terapeutice 3. Abordări psihoterapeutice de bază (cursul 3 și 4) 4. Carl Rogers - psihoterapia centrată pe client 5. Frederick Perls – gestalt terapia 6. Eric Berne - Analiza Tranzacțională (AT) 7. John Grinder și Richard Bandler - Programare Neuro-Lingvistică (NLP) 8. Metode și tehnici de lucru în psihoterapia copilului și adolescentului (cursul 9 și 10) 9. Psihoterapia prin artele vizuale 10. Dramaterapia 11. Psihoterapia prin dans și mișcare	Prelegerea interactivă, învățarea în echipă, expunere, exemplificare, brainstorming, învățarea prin descoperire.	
Bibliografie selectivă (principală): 1. Anghel Elena, „ <i>Psihologia educației pe tot parcursul vieții</i> ”, Editura For You, București, 2011. 2. Mitrofan, Iolanda, „ <i>Psihopatologia, Psihoterapia și consilierea copilului</i> ”, Editura SPER, București, 2001 3. Anghel Elena, Vasile, Diana, „ <i>Optimizarea personală a adolescentelor din centrele de plasament</i> ”, Centrul Parteneriat pentru Egalitate, 2004 Bibliografie selectivă (secundară): 1. Barral Willy, „ <i>Corpul copilului ne vorbește</i> ”, Editura Philobia, 2014 2. Bălan Elena, Anghel Elena, „ <i>Fete și băieți. Parteneri în viața privată și publică</i> ”, Editura Nemira, București, 2003 3. Cohen Lawrence, „ <i>Rețete împotriva îngrijorării – o abordare prin joc a anxietății și fricii copiilor</i> ”, Editura Trei, București, 2014 4. Crotti Evi, „ <i>Desenele copilului tău – interpretări psihologice</i> ”, Editura Litera, București, 2012 5. Drugaș Ioana, „ <i>101 aplicații terapeutice în consilierea copiilor</i> ”, Editura Primus, Oradea 2010 6. Duss Louisa, „ <i>Testul Fabulelor</i> ”, Editura Trei, București, 2009 7. Geldard Kathryn, Geldard David, Rebeca Yin Foo, „ <i>Consilierea copiilor</i> ”, Editura polirom, București 2013 8. Oaklander, Violet, „ <i>Ferestre către copiii noștri</i> ”, Editura Herald, București, 2001 9. Schutzenberger Anne Ancelin, Ghislain Devroede, „ <i>Copiii bolnavi de părinți</i> ”, Editura Philobia, 2015 10. Vernon, Ann, „ <i>Ce, cum, când în terapia copilului și adolescentului – Manual de tehnici de consiliere și psihoterapie</i> ”, Editura RTS, 2002		
7.2 Seminar/laborator	Metode de predare	Observații
1. Construirea relației terapeutice cu copiii, adolescenții și familiile lor 2. Completarea datelor de anamneză 3. Psihodiagnoza proiectivă a copilului/ adolescentului și a sistemului lor familial 4. Instrumente psihodiagnostice utile evaluării copilului/ adolescentului (particularități ale dezvoltării psihologice, depresie, anxietate, stimă de sine, tip de personalitate, stil de învățare etc) 5. Psihodiagnosticul experiențial 6. Metode și tehnici specifice de lucru utilizate în psihoterapia copilului și adolescentului în cadrul sistemului familial	Prelegerea interactivă, învățarea în echipă, brainstorming, brainwriting, învățarea prin descoperire, turul galeriei, știu/vreau să știu/am învățat. Gândiți /în perechi/comunicați. Studiu de caz, metoda cubului,	

7. Studii de caz	învățarea dirijată.
Bibliografie: 1. Anghel Elena, Vasile, Diana, „<i>Optimizarea personală a adolescentelor din centrele de plasament</i>”, Centrul Parteneriat pentru Egalitate, 2004; 2. Anghel Elena, „<i>Psihologia educației pe tot parcursul vieții</i>”, Editura For You, București, 2011 3. Barral Willy, „<i>Corpul copilului ne vorbește</i>”, Editura Philobia, 2014 4. Bălan Elena, Anghel Elena, „<i>Fete și băieți. Parteneri în viața privată și publică</i>”, Editura Nemira, București, 2003; 5. Cohen Lawrence, „<i>Rețete împotriva îngrijorării – o abordare prin joc a anxietății și fricii copiilor</i>”, Editura Trei, București, 2014 6. Crotti Evi, „<i>Desenele copilului tău – interpretări psihologice</i>”, Editura Litera, București, 2012 7. Drugaș Ioana, „<i>101 aplicații terapeutice în consilierea copiilor</i>”, Editura Primus, Oradea 2010 8. Duss Louisa, „<i>Testul Fabulelor</i>”, Editura Trei, București, 2009 9. Geldard Kathryn, Geldard David, Rebeca Yin Foo, „<i>Consilierea copiilor</i>”, Editura polirom, București 2013 10. Mitrofan, Iolanda, „<i>Psihopatologia, Psihoterapia și consilierea copilului</i>”, Editura SPER, București, 2001 11. Oaklander, Violet, „<i>Ferestre către copiii noștri</i>”, Editura Herald, București, 2001 12. Schutzenberger Anne Ancelin, Ghislain Devroede, „<i>Copiii bolnavi de părinți</i>”, Editura Philobia, 2015 13. Vernon, Ann, „<i>Ce, cum, când în terapia copilului și adolescentului – Manual de tehnici de consiliere și psihoterapie</i>”, Editura RTS, 2002	

8. Coroborarea conținuturilor disciplinei cu așteptările reprezentanților comunității epistemice, asociațiilor profesionale și angajatori reprezentativi din domeniul aferent programului

Disciplina este concepută astfel încât să răspundă deopotrivă așteptărilor Colegiului Psihologilor din România. De asemenea, alegerea temelor de curs și seminar cu conținut aplicativ s-a realizat în urma consultării pieței serviciilor de psihoterapie, evaluare psihologică, atât din zona Resurselor Umane, cât și cea a Cabinetelor de Psihologie.

Tematica disciplinei utilizează cele mai recente și semnificative rezultate ale psihologiei din literatura de specialitate națională și mondială.

9. Evaluare

Tip activitate	9.1 Criterii de evaluare	9.2 Metode de evaluare	9.3 Pondere din nota finală
9.4 Curs	Gradul de asimilare al cunoștințelor și ponderea rezolvării corecte a sarcinilor de examen.	Examen	50%
9.5 Seminar / laborator	Gradul de însușire a deprinderilor de analiză și prezentare. Participarea la discuții. Corectitudinea documentării. Rezolvarea temelor de seminar.	Prezentarea proiectelor. Teme de control. Studii de caz.	50%
	Restanțe: În toate sesiunile ulterioare studenții vor susține o evaluare similară celei din prima sesiune de examinare		
	Mărire de notă: Examinarea urmează principiile examinării inițiale la care se adaugă un interviu de specialitate din tematica cursului.		
9.6 Standard minim de performanță			
- Elaborarea, susținerea și promovarea prin realizarea a minim 50% din cerințele aferente tuturor formelor de evaluare continuă la seminar; - Notarea pe parcurs este luată în calcul în anul curent, inclusiv în sesiunea de reprogramare.			
Pentru promovare, nota la evaluarea finală (examen) trebuie să fie minimum cinci.			

Data,
25.09.2025

Titularul de curs,
Conf.univ.dr. Elena ANGHEL-STĂNILĂ

Director de Departament,
Prof.univ.dr. Irina HOLDEVICI

FACULTATEA DE PSIHOLOGIE

FIȘA DISCIPLINEI

1. Date despre program

1.1 Instituția de învățământ superior	UNIVERSITATEA TITU MAIORESCU
1.2 Facultatea	Psihologie
1.3 Departamentul	Psihologie și Psihoterapie
1.4 Domeniul de studii	Psihologie
1.5 Ciclu de studii	Master
1.6 Programul de studii	Psihologie clinică, hipnoză și intervenții terapeutice de scurtă durată

2. Date despre disciplină

2.1 Denumirea disciplinei	PSIHODIAGNOZĂ ȘI INTERVENȚIE TERAPEUTICĂ LA COPIL ȘI ADOLESCENT II						
Codul disciplinei	PC 2.2.5.						
2.2 Titularul activităților de curs	Conf.univ.dr. Elena ANGHEL-STĂNILĂ						
2.3 Titularul activităților de seminar							
2.4 Anul de studiu	II	2.5 Semestrul	II	2.6 Tipul de evaluare	E	2.7 Regimul disciplinei	O

3. Timpul total estimat (ore pe semestru al activităților didactice)

3.1 Număr de ore pe săptămână	4	din care: 3.2 curs	2	3.3 seminar/laborator	2
3.4 Total ore din planul de învățământ	56	din care: 3.5 curs	28	3.6 seminar/laborator	28
Distribuția fondului de timp					ore
Studiul după manual, suport de curs, bibliografie și notițe					70
Documentare suplimentară în bibliotecă, pe platformele electronice de specialitate și pe teren					50
Pregătire seminarii/laboratoare, teme, referate, portofolii și eseuri					22
Tutoriat					-
Examinări					2
Alte activități.....					-
3.7 Total ore studiu individual		144			
3.9 Total ore pe semestru		200			
3.10 Numărul de credite		8			

4. Precondiții (acolo unde este cazul)

4.1 de curriculum	• -
4.2 de competențe	• -

5. Condiții (acolo unde este cazul)

5.1. de desfășurare a cursului	• Sală de curs cu minim 50 de locuri, calculator și videoproiector, tablă, cretă, flipchart, marker
5.2. de desfășurare a seminarului/laboratorului	• Sală cu minim 40 de locuri, calculator și videoproiector, tablă, cretă, flipchart, marker

6. Obiectivele disciplinei - rezultate așteptate ale învățării la formarea cărora contribuie parcurgerea și promovarea disciplinei

Cunoștințe	• dobândirea de cunoștințe fundamentale privind conceptele specifice psihopatologiei copilului, familiarizarea cu principalele teorii și modele care operează în domeniul de studiu. • recunoașterea și diagnosticarea principalelor sindroame psihopatologice din domeniul psihopatologiei dezvoltamentale, cu raportare la specificul perioadei de dezvoltare. • capacitatea de a înțelege și descrie principalele concepte, paradigme și metodologii utilizate în psihoterapia de scurtă durată, în general, și în psihoterapia cognitiv-comportamentală, în special, cu aplicație pentru copii și adolescenți. • folosirea corectă și adecvată a metodelor și instrumentelor paradigmei terapiei cognitiv-comportamentale. • proiectarea și implementarea profesională a planurilor de intervenție psihoterapeutică în cadrul psihoterapiilor de scurtă durată.
Aptitudini	• dezvoltarea de competențe de lucru cu cele mai importante tehnici de evaluare, diagnosticare și management de caz la copii și adolescenți. • competențe de observare clinică și de evaluare clinică specifice principalelor condiții psihopatologice. • abilități de integrare a datelor clinice obținute prin evaluare cu reperele teoretice fundamentale și capacitatea de interpretare psihologică a datelor clinice în vederea identificării celor mai eficiente strategii de intervenție. • capacitatea de a aplica cunoștințele dobândite specifice psihoterapiilor de scurtă durată la situații (cazuri) cu un grad mediu de complexitate și de a formula concluzii de specialitate bine argumentate. • aplicarea principiilor comunicării eficiente în intervenția psihologică cu scopul stabilirii unui contact eficient și adecvat particularităților persoanelor cu probleme de adaptare și integrare (anxietate, depresie, fobie, etc.) • capacitatea de a elabora un plan de intervenție psihoterapeutic de complexitate medie, pe baza principalelor paradigme și teorii psihoterapeutice de scurtă durată și TCC însușite. • abilitatea de a stabili o relație de comunicare adaptată caracteristicilor psihologice și nevoilor clienților aflați în proces psihoterapeutic.
Responsabilitate și autonomie	• capacitatea de interpretare adecvată a situațiilor concrete în care asistența și suportul psihologic ar putea fi necesară. • respectare principiilor deontologice și de etică profesională, respectare autonomiei clienților. • capacitatea de a lucra independent (eventual cu o minimă îndrumare) pentru obținerea informațiilor necesare proiectării protocolului psihoterapeutic. • capacitatea de a deprinde strategiile de muncă riguroasă, eficientă și responsabilă, de punctualitate și răspundere personală față de rezultat, pe baza principiilor, normelor și valorilor codului de etică profesională. • dezvoltarea unor abilități de autocontrol permanent și conștient cu privire la motivațiile pentru învățare, prin raportare la propriile obiective de dezvoltare profesională și personală. • capacitatea de gestionare a situațiilor critice (ex: legate de rezistențele clientului) și a urgențelor de natură psihologică (ex: gânduri suicidale). • integrarea conceptelor de responsabilitate și etică profesională în derularea demersurilor de evaluare clinică a copilului

7. Conținuturi

7.1 Curs	Metode de predare	Observații
1. Psihoterapia prin joc (cursul 1 și 2) 2. Psihodiagnoză și intervenție terapeutică (cursul 3 și 4) 3. Metodologie intervenție psihologică individuală/familială (cursul 5 și 6) 4. Metodologie intervenție psihologică de grup 5. Valențe terapeutice ale metodelor și tehnicilor utilizate în lucrul terapeutic cu copiii - studii de caz 6. Consilierea și psihoterapia copiilor și adolescenților în cadrul sistemului familial - studii de caz 7. Optimizarea personală a copiilor în cadrul intervenției psihologice de grup 8. Optimizarea personală a adolescenților în cadrul intervenției psihologice de grup 9. Intervenții psihologice destinate părinților pentru o contribuție sănătoasă la dezvoltarea identității de gen a copiilor lor	Prelegerea interactivă, învățarea în echipă, expunere, exemplificare, brainstorming, învățarea prin descoperire.	
Bibliografie selectivă (principală): 1. Anghel Elena, Vasile, Diana, „Optimizarea personală a adolescenților din centrele de plasament”, Centrul Parteneriat pentru Egalitate, 2004 2. Anghel Elena, „Psihologia educației pe tot parcursul vieții”, Editura For You, București, 2017 3. Vernon, Ann, „Ce, cum, când în terapia copilului și adolescentului – Manual de tehnici de consiliere și psihoterapie”, Editura RTS, 2002. Bibliografie selectivă (secundară): 1. Barral Willy, „Corpul copilului ne vorbește”, Editura Philobia, 2014 2. Bălan Elena, Anghel Elena, „Fete și băieți. Parteneri în viața privată și publică”, Editura Nemira, București, 2003; 3. Cohen Lawrence, „Rețete împotriva îngrijorării – o abordare prin joc a anxietății și fricii copiilor”, Editura Trei, București, 2014 4. Crotti Evi, „Desenele copilului tău – interpretări psihologice”, Editura Litera, București, 2012 5. Drugaș Ioana, „101 aplicații terapeutice în consilierea copiilor”, Editura Primus, Oradea 2010 6. Geldard Kathryn, Geldard David, Rebeca Yin Foo, „Consilierea copiilor”, Editura polirom, București 2013 7. Elisabeth Horowitz, „Copilul și arborele genealogic”, Editura Philobia, 2014 8. Mitrofan, Iolanda, „Psihopatologia, Psihoterapia și consilierea copilului”, Editura SPER, București, 2001 9. Oaklander, Violet, „Ferestre către copiii noștri”, Editura Herald, București, 2001 10. Serge Tisseron, „Secretele de familie – cum se mostenesc traumele”, Editura Philobia 2014 11. Schutzenberger Anne Ancelin, Ghislain Devroede, „Copiii bolnavi de părinți”, Editura Philobia, 2015		
7.2 Seminar/laborator	Metode de predare	Observații
1. Construirea relației terapeutice cu copiii, adolescenții și familiile lor 2. Intervenție psihologică de grup la copii și adolescenți - algoritm de lucru 3. Completarea datelor de anamneză, fișa clientului 4. Instrumente psihodiagnostice utile evaluării copilului/adolescentului în intervenția psihologică de grup în acord cu diferite teme ale grupului - aplicații 5. Psihodiagnosticul experiențial în cadrul intervenției psihologice de grup 6. Metode și tehnici specifice de lucru utilizate în	Prelegerea interactivă, învățarea în echipă, brainstorming, brainwriting, învățarea prin descoperire, turul galeriei, știu/vreau să știu/am învățat. Gândiți /în perechi/comunicați.	

psihoterapia de grup a copilului și adolescentului - aplicații 7. Întocmirea raportului rezumativ (achiziții, resurse, vulnerabilități rămase, recomandări pentru intervenții psihologice ulterioare) 8. Studii de caz	Studiu de caz, metoda cubului, învățarea dirijată.	
Bibliografie: 1. Anghel Elena, Vasile, Diana, „Optimizarea personală a adolescentelor din centrele de plasament”, Centrul Parteneriat pentru Egalitate, 2004; 2. Anghel Elena, „Psihologia educației pe tot parcursul vieții”, Editura For You, București, 2017 3. Barral Willy, „Corpul copilului ne vorbește”, Editura Philobia, 2014 4. Bălan Elena, Anghel Elena, „Fete și băieți. Parteneri în viața privată și publică”, Editura Nemira, București, 2003; 5. Cohen Lawrence, „Rețete împotriva îngrijorării – o abordare prin joc a anxietății și fricii copiilor”, Editura Trei, București, 2014 6. Crotti Evi, „Desenele copilului tău – interpretări psihologice”, Editura Litera, București, 2012 7. Drugaș Ioana, „101 aplicații terapeutice în consilierea copiilor”, Editura Primus, Oradea 2010 8. Geldard Kathryn, Geldard David, Rebeca Yin Foo, „Consilierea copiilor”, Editura polirom, București 2013 9. Elisabeth Horowitz, „Copilul și arborele genealogic”, Editura Philobia, 2014 10. Mitrofan, Iolanda, „Psihopatologia, Psihoterapia și consilierea copilului”, Editura SPER, București, 2001 11. Oaklander, Violet, „Ferestre către copiii noștri”, Editura Herald, București, 2001 12. Serge Tisseron, „Secretele de familie – cum se mostenesc traumele”, Editura Philobia 2014 13. Schutzenberger Anne Ancelin, Ghislain Devroede, „Copiii bolnavi de părinți”, Editura Philobia, 2015 14. Vernon, Ann, „Ce, cum, când în terapia copilului și adolescentului – Manual de tehnici de consiliere și psihoterapie”, Editura RTS, 2002.		

8. Coroborarea conținuturilor disciplinei cu așteptările reprezentanților comunității epistemice, asociațiilor profesionale și angajatori reprezentativi din domeniul aferent programului

Disciplina este concepută astfel încât să răspundă deopotrivă așteptărilor Colegiului Psihologilor din România. De asemenea, alegerea temelor de curs și seminar cu conținut aplicativ s-a realizat în urma consultării pieței serviciilor de psihoterapie, evaluare psihologică, atât din zona Resurselor Umane, cât și cea a Cabinetelor de Psihologie.

Tematica disciplinei utilizează cele mai recente și semnificative rezultate ale psihologiei din literatura de specialitate națională și mondială.

9. Evaluare

Tip activitate	9.1 Criterii de evaluare	9.2 Metode de evaluare	9.3 Pondere din nota finală
9.4 Curs	Gradul de asimilare al cunoștințelor și ponderea rezolvării corecte a sarcinilor de examen.	Examen	50%
9.5 Seminar / laborator	Gradul de însușire a deprinderilor de analiză și prezentare. Participarea la discuții. Corectitudinea documentării. Rezolvarea temelor de seminar.	Prezentarea proiectelor. Teme de control. Studii de caz.	50%
	Restanțe: În toate sesiunile ulterioare studenții vor susține o evaluare similară celei din prima sesiune de examinare		
	Mărire de notă: Examinarea urmează principiile examinării inițiale la care se adaugă un interviu de specialitate din tematica cursului.		
9.6 Standard minim de performanță			
- Elaborarea, susținerea și promovarea prin realizarea a minim 50% din cerințele aferente tuturor formelor de evaluare continuă la seminar; - Notarea pe parcurs este luată în calcul în anul curent, inclusiv în sesiunea de reprogramare.			
Pentru promovare, nota la evaluarea finală (examen) trebuie să fie minimum cinci.			

Data,
27.09.2025

Titularul de curs,
Conf.univ.dr. Elena ANGHEL-STĂNILĂ

Director de Departament,
Prof.univ.dr. Irina HOLDEVICI

FACULTATEA DE PSIHOLOGIE

FIȘA DISCIPLINEI

1. Date despre program

1.1 Instituția de învățământ superior	UNIVERSITATEA TITU MAIORESCU
1.2 Facultatea	Psihologie
1.3 Departamentul	Psihologie și Psihoterapie
1.4 Domeniul de studii	Psihologie
1.5 Ciclu de studii	Master
1.6 Programul de studii	Psihologie clinică, hipnoză și intervenții terapeutice de scurtă durată

2. Date despre disciplină

2.1 Denumirea disciplinei	DIAGNOZĂ ȘI INTERVENȚIE PSIHOTERAPEUTICĂ LA DROGODEPENDENȚI						
Codul disciplinei	PC 2.1.6.						
2.2 Titularul activităților de curs	Prof.univ.dr. Ruxandra RĂȘCANU						
2.3 Titularul activităților de seminar							
2.4 Anul de studiu	II	2.5 Semestrul	I	2.6 Tipul de evaluare	V	2.7 Regimul disciplinei	O

3. Timpul total estimat (ore pe semestru al activităților didactice)

3.1 Număr de ore pe săptămână	4	din care: 3.2 curs	2	3.3 seminar/laborator	2
3.4 Total ore din planul de învățământ	56	din care: 3.5 curs	28	3.6 seminar/laborator	28
Distribuția fondului de timp					ore
Studiul după manual, suport de curs, bibliografie și notițe					60
Documentare suplimentară în bibliotecă, pe platformele electronice de specialitate și pe teren					30
Pregătire seminarii/laboratoare, teme, referate, portofolii și eseuri					27
Tutoriat					-
Examinări					2
Alte activități.....					-
3.7 Total ore studiu individual		119			
3.9 Total ore pe semestru		175			
3.10 Numărul de credite		7			

4. Precondiții (acolo unde este cazul)

4.1 de curriculum	0. -
4.2 de competențe	1. -

5. Condiții (acolo unde este cazul)

5.1. de desfășurare a cursului	2. Sală de curs cu minim 50 de locuri, calculator și videoproiector, tablă, cretă, flipchart, marker
5.2. de desfășurare a seminarului/laboratorului	3. Sală cu minim 40 de locuri, calculator și videoproiector, tablă, cretă, flipchart, marker

6. Obiectivele disciplinei - rezultate așteptate ale învățării la formarea cărora contribuie parcurgerea și promovarea disciplinei

Cunoștințe	- capacitatea de explicare a principalelor trăsături cu simptomatologie drogodependentă în comportamentul uman. - capacitatea de a înțelege și descrie principalele concepte, teorii și metodologii utilizate de psihologia drogodependențelor. - proiectarea și implementarea profesională a planurilor de intervenție psihoterapeutică la drogodependenți. - capacitatea de a identifica tulburări de adaptare, tulburări de comportament și tulburări psihice specifice drogodependențelor. - capacitatea de adaptare a terminologiei și a strategiilor de comunicare în funcție de diagnosticul psihologic al clienților. - familiarizarea cu oportunitățile oferite de Sistemele AI specializate în TCC și cu potențialul acestora de a contribui la dezvoltarea abilităților profesionale de consiliere psihologică.
Aptitudini	- capacitatea de a aplica cunoștințele dobândite specifice drogodependenței la situații (cazuri) cu un grad mediu de complexitate și de a formula concluzii de specialitate bine argumentate. - aplicarea principiilor comunicării eficiente în intervenția psihologică cu scopul stabilirii unui contact eficient și adecvat particularităților persoanelor cu probleme de adaptare și integrare (anxietate, depresie, fobie, etc.) - capacitatea de a elabora un plan de intervenție psihoterapeutic de complexitate medie, pe baza principalelor paradigme și teorii psihoterapeutice de scurtă durată și TCC însușite. - abilitatea de a stabili o relație de comunicare adaptată caracteristicilor psihologice și nevoilor clienților aflați în proces psihoterapeutic.
Responsabilitate și autonomie	- capacitatea de interpretare adecvată a situațiilor concrete în care asistența și suportul psihologic ar putea fi necesară. - respectare principiilor deontologice și de etică profesională, respectare autonomiei clienților. - capacitatea de a lucra independent (eventual cu o minimă îndrumare) pentru obținerea informațiilor necesare proiectării protocolului psihoterapeutic. - capacitatea de a deprinde strategiile de muncă riguroasă, eficientă și responsabilă, de punctualitate și răspundere personală față de rezultat, pe baza principiilor, normelor și valorilor codului de etică profesională. - dezvoltarea unor abilități de autocontrol permanent și conștient cu privire la motivațiile pentru învățare, prin raportare la propriile obiective de dezvoltare profesională și personală. - capacitatea de gestionare a situațiilor critice (ex: legate de rezistențele clientului) și a urgențelor de natură psihologică (ex: gânduri suicidale).

7. Conținuturi

7. 1 Curs	Metode de predare	Observații
- Istoricul consumului de substanțe psihoactive - Forme și tipuri de toxicomanii - Factori psihologici în dependența de substanțe psihoactive - Caracteristici ale toleranței psihice și fizice la droguri - Diagnoza intoxicației cu substanțe psihoactive - Dinamica consumului de droguri - Modele terapeutice în drogodependență - Tratamentul și adaptarea lui în dependența de	Prelegerea interactivă, învățarea în echipă, expunere, exemplificare, brainstorming, învățarea prin descoperire.	

substanțe psihoactive 9. Psihoterapii individuale adaptate toxicodependențelor 10. Terapii de grup adaptate toxicodependențelor 11. Psihopatologia dependenței cu substanțe psihoactive 12. Tipuri de substanțe psihoactive 13. Prevenția – factor major în strategiile conexe dependenței de drog		
Bibliografie selectivă (principală): 1. Vlașin, A., 2014, <i>Prevenirea recăderii în dependențe de droguri</i>, Editura Universității din București, București. 2. Gilles Ferreol (coord.), 2000, <i>Adolescenții și toxicomania</i>, Editura Polirom, Iași. 3. Rășcanu Ruxandra, 2004, <i>Alcool și Droguri: “Virtuți” și capcane pentru tineri</i>, Editura Universității din București, București. Bibliografie selectivă (secundară): 1. Barnett, N.P., Monti, P.M., Wood, M.D., 2001, <i>Motivational Interviewing for Alcohol-Involved Adolescents in the Emergency Room</i>, in E.F. Wagner & H.B. Waldron (eds.), N.Y. 2. Butter, C.C., & Rollnick, S., 1999, <i>Motivational Consulting Versus Brief Advice for Smokers in General Practice: A Randomised Trial</i>, British Journal of General Practice, 49, 611-616. 3. Diclemente, C.C. & Story, M., 2000, <i>On a Roll: The Process of initiation and Cessation of Problem Gambling Among Adolescents</i>, Journal of Gambling Studies, 16, 289-313. 4. Drăgan, J., 1996, <i>Drogurile în viața românilor: Pagini dintr-o istorie inedită</i>, Editura Magicart Design, București. 5. Hopkins Ellen, 2015, <i>KRANK</i>, Editura Oceania, NY. 6. Liteanu, T., 2005, <i>Traficul de droguri. Repere, dimensiuni și perspective</i>, Editura ANI, București. 7. Sheff, N., 2012, <i>We all fall down: living with addiction</i>, Editura Little Brown Book Group, UK. 8. Vraști, R., 2001, <i>Alcoolismul. Detecție, Diagnostic și evaluare</i>, Editura Timpolis, Timișoara.		
7. 2 Seminar/laborator	Metode de predare	Observații
1. Terminologie și validitatea diagnostic. 2. Dependența de polisubstanță și încercare de diagnosticare. Intoxicația cu substanțe poliactive – Diagnostic. 3. Tratamentul și adaptarea lui. 4. Psihoterapii individuale adaptate toxicodependențelor. Terapii de grup – aspect generale. 5. Cerere și ofertă în abuzul de drog. 6. Prevenția – cheia majoră în strategiile conexe dependenței de drog.	Prelegerea interactivă, învățarea în echipă, brainstorming, brainwriting, învățarea prin descoperire, turul galeriei, știu/vreau să știu/am învățat. Gândiți /în perechi/comunicați. Studiu de caz, metoda cubului, învățarea dirijată.	
Bibliografie: 1. Barnett, N.P., Monti, P.M., Wood, M.D., 2001, <i>Motivational Interviewing for Alcohol-Involved Adolescents in the Emergency Room</i>, in E.F. Wagner & H.B. Waldron (eds.), N.Y. 2. Butter, C.C., & Rollnick, S., 1999, <i>Motivational Consulting Versus Brief Advice for Smokers in General Practice: A Randomised Trial</i>, British Journal of General Practice, 49, 611-616. 3. Diclemente, C.C. & Story, M., 2000, <i>On a Roll: The Process of initiation and Cessation of Problem Gambling Among Adolescents</i>, Journal of Gambling Studies, 16, 289-313. 4. Drăgan, J., 1996, <i>Drogurile în viața românilor: Pagini dintr-o istorie inedită</i>, Editura Magicart Design, București. 5. Gilles Ferreol (coord.), 2000, <i>Adolescenții și toxicomania</i>, Editura Polirom, Iași. 6. Hopkins Ellen, 2015, <i>KRANK</i>, Editura Oceania, NY.		

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII

UNIVERSITATEA „TITU MAIORESCU” DIN BUCUREȘTI

Calea Văcărești, nr. 187, sector 4, București, cod 040051

tel.: 021 316 16 46, fax: 021 311 22 97, e-mail: rectorat@univ.utm.ro, www.utm.ro

7. Liteanu, T., 2005, *Traficul de droguri. Repere, dimensiuni și perspective*, Editura ANI, București.
8. Rășcanu Ruxandra, 2004, *Alcool și Droguri: "Virtuți" și capcane pentru tineri*, Editura Universității din București, București.
9. Sheff, N., 2012, *We all fall down: living with addiction*, Editura Little Brown Book Group, UK.
10. Vlașin, A., 2014, *Prevenirea recăderii în dependențe de droguri*, Editura Universității din București, București.
11. Vraști, R., 2001, *Alcoolismul. Detecție, Diagnostic și evaluare*, Editura Timpolis, Timișoara.

8. Coroborarea conținuturilor disciplinei cu așteptările reprezentanților comunității epistemice, asociațiilor profesionale și angajatori reprezentativi din domeniul aferent programului

Disciplina este concepută astfel încât să răspundă deopotrivă așteptărilor Colegiului Psihologilor din România. De asemenea, alegerea temelor de curs și seminar cu conținut aplicativ s-a realizat în urma consultării pieței serviciilor de psihoterapie, evaluare psihologică, atât din zona Resurselor Umane, cât și cea a Cabinetelor de Psihologie.

Tematica disciplinei utilizează cele mai recente și semnificative rezultate ale psihologiei din literatura de specialitate națională și mondială.

9. Evaluare

Tip activitate	9.1 Criterii de evaluare	9.2 Metode de evaluare	9.3 Pondere din nota finală
9.4 Curs	Gradul de asimilare al cunoștințelor și ponderea rezolvării corecte a sarcinilor de examen.	Examen	50%
9.5 Seminar / laborator	Gradul de însușire a deprinderilor de analiză și prezentare. Participarea la discuții. Corectitudinea documentării. Rezolvarea temelor de seminar.	Prezentarea proiectelor. Teme de control. Studii de caz.	50%
	Restanțe: În toate sesiunile ulterioare studenții vor susține o evaluare similară celei din prima sesiune de examinare Mărire de notă: Examinarea urmează principiile examinării inițiale la care se adaugă un interviu de specialitate din tematica cursului.		
9.6 Standard minim de performanță			
- Elaborarea, susținerea și promovarea prin realizarea a minim 50% din cerințele aferente tuturor formelor de evaluare continuă la seminar; - Notarea pe parcurs este luată în calcul în anul curent, inclusiv în sesiunea de reprogramare.			
Pentru promovare, nota la evaluarea finală (examen) trebuie să fie minimum cinci.			

Data,
26.09.2025

Titularul de curs,
Prof.univ.dr. Ruxandra RĂȘCANU

Director de Departament,
Prof.univ.dr. Irina HOLDEVICI

FACULTATEA DE PSIHOLOGIE

FIȘA DISCIPLINEI

1. Date despre program

1.1 Instituția de învățământ superior	UNIVERSITATEA TITU MAIORESCU
1.2 Facultatea	Psihologie
1.3 Departamentul	Psihologie și Psihoterapie
1.4 Domeniul de studii	Psihologie
1.5 Ciclu de studii	Master
1.6 Programul de studii	Psihologie clinică, hipnoză și intervenții terapeutice de scurtă durată

2. Date despre disciplină

2.1 Denumirea disciplinei	PSIHOLOGIE CLINICĂ ȘI PSIHO-SOMATICĂ						
Codul disciplinei	PC 2.2.7.						
2.2 Titularul activităților de curs	Conf.univ.dr. Barbara CRĂCIUN						
2.3 Titularul activităților de seminar							
2.4 Anul de studiu	II	2.5 Semestrul	II	2.6 Tipul de evaluare	E	2.7 Regimul disciplinei	O

3. Timpul total estimat (ore pe semestru al activităților didactice)

3.1 Număr de ore pe săptămână	3	din care: 3.2 curs	2	3.3 seminar/laborator	1
3.4 Total ore din planul de învățământ	42	din care: 3.5 curs	28	3.6 seminar/laborator	14
Distribuția fondului de timp					ore
Studiul după manual, suport de curs, bibliografie și notițe					70
Documentare suplimentară în bibliotecă, pe platformele electronice de specialitate și pe teren					20
Pregătire seminarii/laboratoare, teme, referate, portofolii și eseuri					16
Tutoriat					-
Examinări					2
Alte activități.....					-
3.7 Total ore studiu individual		108			
3.9 Total ore pe semestru		150			
3.10 Numărul de credite		6			

4. Precondiții (acolo unde este cazul)

4.1 de curriculum	• -
4.2 de competențe	• -

5. Condiții (acolo unde este cazul)

5.1. de desfășurare a cursului	• Sală de curs cu minim 50 de locuri, calculator și videoproiector, tablă, cretă, flipchart, marker
5.2. de desfășurare a seminarului/laboratorului	• Sală cu minim 40 de locuri, calculator și videoproiector, tablă, cretă, flipchart, marker

6. Obiectivele disciplinei - rezultate așteptate ale învățării la formarea cărora contribuie parcurgerea și promovarea disciplinei

Cunoștințe	- capacitatea de a înțelege și descrie principalele concepte, teorii și metodologii utilizate în psihologia clinică și psihosomatică. - capacitatea de descriere a simptomatologiei manifestărilor clinice și psihosomatice specifice. - proiectarea și implementarea profesională a planurilor de intervenție psihoterapeutică în cadrul psihoterapiilor de scurtă durată. - capacitatea de adaptare a terminologiei și a strategiilor de comunicare în funcție de diagnosticul psihologic al clienților. - familiarizarea cu oportunitățile oferite de Sistemele AI specializate în TCC și cu potențialul acestora de a contribui la dezvoltarea abilităților profesionale de consiliere psihologică.
Aptitudini	- aplică competențe clinice specifice contextului - aplică evaluarea profesională și bazată pe dovezi, stabilește obiective, asigură intervenția și evaluarea clienților, luând în considerare istoricul de dezvoltare și cel contextual al clienților, în cadrul propriu de aplicare a practicii. - diagnostichează tulburări psihice - stabilește un diagnostic pentru persoanele care prezintă diverse probleme și tulburări psihice, începând de la problemele personale și emoționale pe termen scurt până la afecțiuni psihice grave, cronice, recunoaște și evaluează în mod critic orice probleme de sănătate mintală. - aplicarea principiilor comunicării eficiente în intervenția psihologică cu scopul stabilirii unui contact eficient și adecvat particularităților persoanelor cu probleme de adaptare și integrare (anxietate, depresie, fobie, etc.) - capacitatea de a elabora un plan de intervenție psihoterapeutic de complexitate medie, pe baza principalelor paradigme și teorii psihoterapeutice de scurtă durată și TCC însușite. - abilitatea de a stabili o relație de comunicare adaptată caracteristicilor psihologice și nevoilor clienților aflați în proces psihoterapeutic.
Responsabilitate și autonomie	- capacitatea de interpretare adecvată a situațiilor concrete în care asistența și suportul psihologic ar putea fi necesară. - respectare principiilor deontologice și de etică profesională, respectare autonomiei clienților. - capacitatea de a lucra independent (eventual cu o minimă îndrumare) pentru obținerea informațiilor necesare proiectării protocolului psihoterapeutic. - capacitatea de a deprinde strategiile de muncă riguroasă, eficientă și responsabilă, de punctualitate și răspundere personală față de rezultat, pe baza principiilor, normelor și valorilor codului de etică profesională. - dezvoltarea unor abilități de autocontrol permanent și conștient cu privire la motivațiile pentru învățare, prin raportare la propriile obiective de dezvoltare profesională și personală. - capacitatea de gestionare a situațiilor critice (ex: legate de rezistențele clientului) și a urgențelor de natură psihologică (ex: gânduri suicidale).

7. Conținuturi

7. 1 Curs	Metode de predare	Observații
1. Psihologia clinică – istoric și evoluție 2. Clasificare și diagnostic în psihologia clinică 3. Procesul de evaluare în psihologia clinică – interviul, observația, testele 4. Evaluarea în psihologia clinică – utilizarea probelor de inteligență, a testelor autoevaluative și a testelor	Prelegerea interactivă, învățarea în echipă, expunere, exemplificare, brainstorming, învățarea prin descoperire.	

proiective - Prevenția în psihologia clinică - Intervenția în psihologia clinică - Intervenția în psihologia clinică pentru copii și adolescenți - Psihosomatica – un continuum evolutiv în domeniul sănătății - Tulburări psihosomatice - diagnosticul tulburărilor cefaleice și modalități de intervenție - Tulburări psihosomatice – tabloul afecțiunilor dermatologice - Evaluare și intervenție în tratamentul durerii - Complexitatea transplantului de organe - Intervențiile chirurgicale din perspectivă psihosomatică - Direcții de viitor în psihosomatică și psihoneuroimunologie		
Bibliografie selectivă (principală): - Crăciun, B. (2017). <i>Elemente de psihologie clinică și psihosomatică</i>, Editura Universității Titu Maiorescu, București. - David, D. (2006). <i>Psihologie clinică și Psihoterapie. Fundamente</i>. Editura Polirom, Iași. - Holdevici, I., Crăciun, B. (2015). <i>Psihoterapia tulburărilor emoționale</i>, Editura Trei, București. Bibliografie selectivă (secundară): - Ellman, P. L., & Goodman, N. R. (Eds.). (2017). <i>Finding Unconscious Fantasy in Narrative, Trauma, and Body Pain: A Clinical Guide</i>. Taylor & Francis. - Feltham, C., Hanley, T., & Winter, L. A. (Eds.). (2017). <i>The SAGE handbook of counselling and psychotherapy</i>. Sage. - Holdevici, I. (2009). <i>Tratat de psihoterapie cognitiv-comportamentală</i>, Editura Trei, București. - Holdevici, I. Crăciun, B. (2017). <i>Hipnoza în psihoterapie</i>. Editura Trei, București. - Holdevici, I., Crăciun, B. (2013). <i>Psihoterapia eficientă</i>, Editura Trei, București. - Jurnal open access: <i>Romanian Journal of Cognitive-Behavioral Therapy and Hypnosis</i>. http://www.rjcbth.ro/ - Luyten, P., Mayes, L. C., Fonagy, P., Blatt, S. J., & Target, M. (Eds.). (2017). <i>Handbook of psychodynamic approaches to psychopathology</i>. Guilford Publications. - Schön, D. A. (2017). <i>The reflective practitioner: How professionals think in action</i>. Routledge. - Stewart, J. A., Egloff, N., von Känel, R., Grolimund, J., Studer, M., & Grosse Holtforth, M. (2017). Motivation for Psychological treatment predicts favorable outcomes in multimodal interdisciplinary treatment for chronic somatoform pain. <i>Psychotherapy and psychosomatics</i>, 86(1), 60-61. - Zhang, Y., Yin, Y., Yang, Y., Bian, R., Hou, Z., Yue, Y., ... & Yuan, Y. (2017). Group cognitive behavior therapy reversed abnormal spontaneous brain activity in adult asthmatic patients. <i>Psychotherapy and psychosomatics</i>, 86(3), 178-180.		
7. 2 Seminar/laborator	Metode de predare	Observații
- Intervenția psihologului clinician (evidence based) - Modelul clinicianului cercetător - Modele de interviu structurat, semistrukturat, alcătuire și rezultate clinice - Testele de inteligență - Testele proiective - Protocoale clinice pentru adulți cu tulburări emoționale - Protocoale clinice pentru copii și adolescenți - Scurt istoric al psihosomaticii - Modelul bio-siho-social complex	Prelegerea interactivă, învățarea în echipă, brainstorming, brainwriting, învățarea prin descoperire, turul galeriei, știu/vreau să știu/am învățat. Gândiți /în perechi/comunicați.	

10. Protocol de intervenție în tulburările cefaleice 11. Protocol de intervenție în afecțiunile dermatologice 12. Evaluarea clinică în transplanul de organe 13. Rolul clinicianului în echipa chirurgicală 14. Între genetică, epigenetică și psihoneuroimunologie	Studiu de caz, metoda cubului, învățarea dirijată.	
Bibliografie: 1. Crăciun, B. (2017). <i>Elemente de psihologie clinică și psihosomatică</i> , Editura Universității Titu Maiorescu, București. 2. David, D. (2006). <i>Psihologie clinică și Psihoterapie. Fundamente</i> . Editura Polirom, Iași. 3. Ellman, P. L., & Goodman, N. R. (Eds.). (2017). <i>Finding Unconscious Fantasy in Narrative, Trauma, and Body Pain: A Clinical Guide</i> . Taylor & Francis. 4. Feltham, C., Hanley, T., & Winter, L. A. (Eds.). (2017). <i>The SAGE handbook of counselling and psychotherapy</i> . Sage. 5. Holdevici, I. (2009). <i>Tratat de psihoterapie cognitiv-comportamentală</i> , Editura Trei, București. 6. Holdevici, I. Crăciun, B. (2017). <i>Hipnoza în psihoterapie</i> . Editura Trei, București. 7. Holdevici, I., Crăciun, B. (2013). <i>Psihoterapia eficientă</i> , Editura Trei, București. 8. Holdevici, I., Crăciun, B. (2015). <i>Psihoterapia tulburărilor emoționale</i> , Editura Trei, București. 9. Jurnal open access: <i>Romanian Journal of Cognitive-Behavioral Therapy and Hypnosis</i> . http://www.rjcbth.ro/ 10. Luyten, P., Mayes, L. C., Fonagy, P., Blatt, S. J., & Target, M. (Eds.). (2017). <i>Handbook of psychodynamic approaches to psychopathology</i> . Guilford Publications. 11. Schön, D. A. (2017). <i>The reflective practitioner: How professionals think in action</i> . Routledge. 12. Stewart, J. A., Egloff, N., von Känel, R., Grolmund, J., Studer, M., & Grosse Holtforth, M. (2017). Motivation for Psychological treatment predicts favorable outcomes in multimodal interdisciplinary treatment for chronic somatoform pain. <i>Psychotherapy and psychosomatics</i> , 86(1), 60-61. 13. Zhang, Y., Yin, Y., Yang, Y., Bian, R., Hou, Z., Yue, Y., ... & Yuan, Y. (2017). Group cognitive behavior therapy reversed abnormal spontaneous brain activity in adult asthmatic patients. <i>Psychotherapy and psychosomatics</i> , 86(3), 178-180.		

8. Coroborarea conținuturilor disciplinei cu așteptările reprezentanților comunității epistemice, asociațiilor profesionale și angajatori reprezentativi din domeniul aferent programului

Disciplina este concepută astfel încât să răspundă deopotrivă așteptărilor Colegiului Psihologilor din România. De asemenea, alegerea temelor de curs și seminar cu conținut aplicativ s-a realizat în urma consultării pieței serviciilor de psihoterapie, evaluare psihologică, atât din zona Resurselor Umane, cât și cea a Cabinetelor de Psihologie.

Tematica disciplinei utilizează cele mai recente și semnificative rezultate ale psihologiei din literatura de specialitate națională și mondială.

9. Evaluare

Tip activitate	9.1 Criterii de evaluare	9.2 Metode de evaluare	9.3 Pondere din nota finală
9.4 Curs	Gradul de asimilare al cunoștințelor și ponderea rezolvării corecte a sarcinilor de examen.	Examen	50%
9.5 Seminar / laborator	Gradul de însușire a deprinderilor de analiză și prezentare. Participarea la discuții. Corectitudinea documentării. Rezolvarea temelor de seminar.	Prezentarea proiectelor. Teme de control. Studii de caz.	50%
	Restanțe: În toate sesiunile ulterioare studenții vor susține o evaluare similară celei din prima sesiune de examinare		
	Mărire de notă: Examinarea urmează principiile examinării inițiale la care se adaugă un interviu de specialitate din tematica cursului.		
9.6 Standard minim de performanță			
- Elaborarea, susținerea și promovarea prin realizarea a minim 50% din cerințele aferente tuturor formelor de evaluare continuă la seminar; - Notarea pe parcurs este luată în calcul în anul curent, inclusiv în sesiunea de reprogramare.			
Pentru promovare, nota la evaluarea finală (examen) trebuie să fie minimum cinci.			

Data,
25.09.2025

Titularul de curs,
Conf.univ.dr. Barbara CRĂCIUN

Director de Departament,
Prof.univ.dr. Irina HOLDEVICI

FACULTATEA DE PSIHOLOGIE

FIȘA DISCIPLINEI

1. Date despre program

1.1 Instituția de învățământ superior	UNIVERSITATEA TITU MAIORESCU
1.2 Facultatea	Psihologie
1.3 Departamentul	Psihologie și Psihoterapie
1.4 Domeniul de studii	Psihologie
1.5 Ciclul de studii	Master
1.6 Programul de studii	Psihologie clinică, hipnoză și intervenție terapeutică de scurtă durată

2. Date despre disciplină

2.1 Denumirea disciplinei	PRACTICĂ DE SPECIALITATE						
Codul disciplinei	PC 2.1.8.						
2.2 Titularul activităților de curs	Prof.univ.dr. Irina HOLDEVICI						
2.3 Titularul activităților de seminar							
2.4 Anul de studiu	II	2.5 Semestrul	III	2.6 Tipul de evaluare	V	2.7 Regimul disciplinei	O

3. Timpul total estimat (ore pe semestru al activităților didactice)

3.1 Număr de ore pe săptămână	4	din care: 3.2 curs	0	3.3 seminar/laborator	4
3.4 Total ore din planul de învățământ	56	din care: 3.5 curs	0	3.6 seminar/laborator	56
Distribuția fondului de timp					ore
Studiul după manual, suport de curs, bibliografie și notițe					8
Documentare suplimentară în bibliotecă, pe platformele electronice de specialitate și pe teren					6
Pregătire seminarii/laboratoare, teme, referate, portofolii și eseuri					3
Tutoriat					-
Examinări					2
Alte activități.....					-
3.7 Total ore studiu individual		19			
3.9 Total ore pe semestru		75			
3.10 Numărul de credite		3			

4. Precondiții (acolo unde este cazul)

4.1 de curriculum	• Noțiuni de Psihologie Clinică și Psihoterapie
4.2 de competențe	• Cunoașterea principalelor surse de informație științifică din domeniul clinic

5. Condiții (acolo unde este cazul)

5.1. de desfășurare a cursului	• -
5.2. de desfășurare a seminarului/laboratorului	• Organizații publice • Organizații private • Organizații non-guvernamentale • Asociații profesionale în domeniul resurselor umane și a sănătății organizaționale • Sală cu minim 50 de locuri, videoproiector, calculator cu conexiune internet, mobilier mobil

6. Obiectivele disciplinei - rezultate așteptate ale învățării la formarea cărora contribuie parcurgerea și promovarea disciplinei

Cunoștințe	- capacitatea de a înțelege și descrie un protocol de investigație specific psihologiei clinice. - capacitatea de utilizare corectă, adecvată, a metodelor și instrumentelor din domeniile psihologiei clinice și a psihoterapiei. - capacitatea de elaborare a strategiilor de intervenție psihoterapeutică. - proiectarea și implementarea planurilor de intervenție psihoterapeutică de scurtă durată și hipnoterapie. - capacitatea de elaborare a unor interpretări psihologice ale comportamentului și ale proceselor mentale și afective. - realizarea sub supervizare a unor evaluări și intervenții în domeniul psihologiei clinice.
Aptitudini	- capacitatea de a aplica în comunicarea profesională a conceptelor specifice psihologiei clinice și psihoterapiei (de scurtă durată și hipnoterapiei). - utilizarea adecvată în comunicarea profesională a conceptelor, metodelor și instrumentelor specifice evaluării psihologice (individuale și de grup). - capacitatea de a identifica problemele fundamentale din aplicațiile clinice și psihoterapeutice de scurtă durată. - aplicarea principiilor comunicării eficiente în intervenția psihologică cu scopul stabilirii unui contact eficient și adecvat particularităților beneficiarului - capacitatea de construire a unei relații de comunicare adaptată la nevoile clientului.
Responsabilitate și autonomie	- capacitatea de a lucra independent (sub o minimă îndrumare) în abordarea cazurilor de psihologie clinică și psihoterapii de scurtă durată. - analiză și gândire critică responsabilă în situațiile specifice. - capacitatea de a deprinde strategiile de muncă riguroasă, eficientă și responsabilă, de punctualitate și răspundere personală față de rezultat, în baza principiilor, normelor și valorilor codului de etică profesională. - respectarea autonomiei clienților.

7. Conținuturi

7. 1 Curs	Metode de predare	Observații
-	-	-
7. 2 Seminar/laborator	Metode de predare	Observații
1. Interviu clinic. Studii de caz.	Studiu de caz, expunere, modelare, joc de rol	
2. Interviu clinic. Studii de caz.	Studiu de caz, expunere, modelare, joc de rol	
3. Interviu clinic. Studii de caz.	Studiu de caz, expunere, modelare, joc de rol	
4. Interviu clinic. Studii de caz.	Expunere, modelare, joc de rol	
5. Tehnici de psihoterpii de scurtă durată.	Expunere, modelare, joc de rol	
6. Tehnici de psihoterpii de scurtă durată.	Modelare, joc de rol	
7. Tehnici de psihoterpii de scurtă durată.	Modelare, joc de rol	
8. Hipnoterapia.	Studiu de caz, exerciții, modelare, joc de rol	
9. Hipnoterapia.	Studiu de caz, exerciții, modelare, joc de rol	
10. Hipnoterapia.	Expunere, exerciții	
11. Identificarea unor metode inovative de	Expunere, exerciții, mmmmodelare, joc	

restructurare cognitivă	de rol, lecturi suplimentare	
12. Monitorizarea relației terapeutice	Expunere, exerciții, mmmodelare, joc de rol, lecturi suplimentare	
13. Aplicarea tehnicilor comportamentale	Expunere, exerciții, mmmodelare, joc de rol, lecturi suplimentare	
14. Identificarea unor metode inovative de restructurare cognitivă	Lecturi suplimentare, exerciții	
Bibliografie: 1. Beck, J.S. (2005). Cognitive therapy for challenging problems. What to do when the basic don't work. New York: Guilford Press. 2. Beck, J.S. (2010). Psihoterapie cognitivă – Fundamente și perspective. Cluj: RTS. 3. David, D. (2006). Tratat de psihoterapii cognitive și comportamentale. Iași: Polirom. 4. David, D. (2006). Psihologie clinică și psihoterapie. Fundamente. Iași: Polirom. 5. Dryden, W., & DiGiuseppe, R. (2003). Ghid de terapie rațional-emoțională și comportamentală. Cluj-Napoca : Editura ASCR.		

8. Coroborarea conținuturilor disciplinei cu așteptările reprezentanților comunității epistemice, asociațiilor profesionale și angajatori reprezentativi din domeniul aferent programului

Disciplina este concepută astfel încât să răspundă deopotrivă așteptărilor Colegiului Psihologilor din România, Comisia aplicativă de Psihologie clinică și psihoterapie. De asemenea, alegerea temelor de curs și seminar cu conținut aplicativ s-a realizat în urma consultării pieței serviciilor de evaluare psihologică, atât din zona Resurselor Umane, cât și cea a Cabinetelor de Psihologie.

Tematica disciplinei utilizează cele mai recente și semnificative rezultate ale psihologiei din literatura de specialitate națională și mondială.

9. Evaluare

Tip activitate	9.1 Criterii de evaluare	9.2 Metode de evaluare	9.3 Pondere din nota finală
9.4 Curs	Nu este cazul	-	-
9.5 Seminar / laborator	Dezvoltarea competențelor profesionale și transversale	Evaluarea unui portofoliu de practică	50% din nota finală
	Participarea activă	Evaluare pe parcurs din partea tutorelui	50% din nota finală
	Restanțe: În toate sesiunile ulterioare studenții vor susține o evaluare similară celei din prima sesiune de examinare		
	Mărire de notă: Examinarea urmează principiile examinării inițiale la care se adaugă un interviu de specialitate din tematica cursului.		
9.6 Standard minim de performanță			
- Elaborarea unui portofoliu de practică privind activitățile realizate în cadrul instituțiilor de practică - Prezență obligatorie la 90% dintre activități. Pentru promovare, nota la evaluarea finală (examen) trebuie să fie minimum cinci.			

Data,
27.09.2025

Titularul de curs,
Prof.univ.dr. Irina HOLDEVICI

Director de Departament,
Prof.univ.dr. Irina HOLDEVICI

FACULTATEA DE PSIHOLOGIE

FIȘA DISCIPLINEI

1. Date despre program

1.1 Instituția de învățământ superior	UNIVERSITATEA TITU MAIORESCU
1.2 Facultatea	Psihologie
1.3 Departamentul	Psihologie și Psihoterapie
1.4 Domeniul de studii	Psihologie
1.5 Ciclu de studii	Master
1.6 Programul de studii	Psihologie clinică, hipnoză și intervenții terapeutice de scurtă durată

2. Date despre disciplină

2.1 Denumirea disciplinei	ETICĂ ȘI INTEGRITATE ACADEMICĂ						
Codul disciplinei	PC 2.2.9.						
2.2 Titularul activităților de curs	Lect.univ.dr. Simona REGHINTOVSCI						
2.3 Titularul activităților de seminar							
2.4 Anul de studiu	II	2.5 Semestrul	II	2.6 Tipul de evaluare	E	2.7 Regimul disciplinei	O

3. Timpul total estimat (ore pe semestru al activităților didactice)

3.1 Număr de ore pe săptămână	2	din care: 3.2 curs	2	3.3 seminar/laborator	0
3.4 Total ore din planul de învățământ	28	din care: 3.5 curs	28	3.6 seminar/laborator	0
Distribuția fondului de timp					ore
Studiul după manual, suport de curs, bibliografie și notițe					20
Documentare suplimentară în bibliotecă, pe platformele electronice de specialitate și pe teren					15
Pregătire seminarii/laboratoare, teme, referate, portofolii și eseuri					10
Tutoriat					-
Examinări					2
Alte activități.....					-
3.7 Total ore studiu individual		47			
3.9 Total ore pe semestru		75			
3.10 Numărul de credite		3			

4. Precondiții (acolo unde este cazul)

4.1 de curriculum	• -
4.2 de competențe	• -

5. Condiții (acolo unde este cazul)

5.1. de desfășurare a cursului	• Sală de curs cu minim 50 de locuri, calculator și videoproiector, tablă, cretă, flipchart, marker
5.2. de desfășurare a seminarului/laboratorului	• Sală cu minim 40 de locuri, calculator și videoproiector, tablă, cretă, flipchart, marker

6. Obiectivele disciplinei - rezultate așteptate ale învățării la formarea cărora contribuie parcurgerea și promovarea disciplinei

Cunoștințe	- cunoașterea principiilor etice legate de cercetarea și practica în psihologie. - capacitatea de adaptare a terminologiei și a strategiilor de comunicare în funcție de categoriile socio-profesionale vizate. - capacitatea de a aplica cunoștințele dobândite la situații cu un grad mediu de complexitate și de a formula concluzii de specialitate bine argumentate
Aptitudini	- capacitatea de a elabora un proiect de cercetare psihologică de complexitate medie, pe baza principalelor paradigme și teorii psihologice însușite. - abilități de analiză a situațiilor de cercetare și de aplicare a principiilor etice în situații concrete.
Responsabilitate și autonomie	- capacitatea de a lucra independent (eventual cu o minimă îndrumare) pentru obținerea informațiilor au deprins strategiile de muncă riguroasă, eficientă și responsabilă, de punctualitate și răspundere personală față de rezultat, pe baza principiilor, normelor și valorilor codului de etică profesională. - dezvoltarea unor abilități de autocontrol permanent și conștient cu privire la motivațiile pentru învățare, prin raportare la propriile obiective de dezvoltare profesională și personală. - stimularea responsabilității pentru studiul individual și aplicarea principiilor învățate.

7. Conținuturi

7. 1 Curs	Metode de predare	Observații
1. Introducere în etică și integritate academică 2. Etică academică. Trecut și prezent 3. Proprietatea intelectuală și dreptul de autor 4. Conduita etică în cercetarea științifică. 5. Însușirea drepturilor de proprietate intelectuală ale unui alt autor - Plagiatul 6. Redactarea lucrărilor științifice 7. Conceptul de originalitate și protecția juridică a operelor de creație intelectual	Prelegerea interactivă, învățarea în echipă, expunere, exemplificare, brainstorming, învățarea prin descoperire.	
Bibliografie selectivă (principală): - Ghiațău, Roxana, (2013), Etica profesiei didactice, Editura Universității Alexandru Ioan Cuza Iași. - Șercan, Emilia, (2017), Deontologie academică. Ghid practic, Editura Universității București. - Șarpe, D., Popescu, D., Neagu, A., Ciucur, V., (2011), Standarde de integritate în mediul universitar, UEFISCDI, București. Bibliografie selectivă (principală): - Bretag, Tracey, (2016), Handbook of Academic Integrity, www.springer.com. - Bretag, Tracey, Mahmud Saadla, (2015), A Conceptual Framework for Implementing Exemplary Academic Integrity Policy in Australian Higher Education, in Academic integrity Handbook, springer.com. - Gherasim, Zenovic, (2009), Etica în utilizarea tehnologiilor și sistemelor informatice integrate organizaționale, Volumul sesiunii de comunicări cu participare internațională, Indexat în baze de date internaționale, ideas.repec.org/s/ris/sphedp.html, socionet.ru/ collection.xml?h =repec:ris: sphedp, www.qsensei.com. - Mureșan, Valentin, (2009), Managementul eticii în organizații, Editura Universității București. - Barrass, R., (2005) Students must write: A guide to better writing in coursework and examination.,. - Lipson, C. (2008) Doing honest work in college: How to prepare citations, avoid plagiarism, and		

achieve real academic success (2nd ed.). Chicago: University of Chicago Press,.

7. Nelville, C. (2007) The complete guide to referencing and avoiding plagiarism. Maidenhead: Open University Press,.

8. M. Kaptein, (2008), Developing and Testing a Measure for the Ethical Culture of Organizations: The Corporate Ethical Virtues Model, În : Journal of Organizational Behavior, nr. 29.

7. 2 Seminar/laborator	Metode de predare	Observații
-	-	-
-		

8. Coroborarea conținuturilor disciplinei cu așteptările reprezentanților comunității epistemice, asociațiilor profesionale și angajatori reprezentativi din domeniul aferent programului

-

9. Evaluare

Tip activitate	9.1 Criterii de evaluare	9.2 Metode de evaluare	9.3 Pondere din nota finală
9.4 Curs	Gradul de asimilare al cunoștințelor și ponderea rezolvării corecte a sarcinilor de examen.	Examen	50%
9.5 Seminar / laborator	Gradul de însușire a deprinderilor de analiză și prezentare. Participarea la discuții. Corectitudinea documentării. Rezolvarea temelor de seminar.	Prezentarea proiectelor. Teme de control. Studii de caz.	50%
	Restanțe: În toate sesiunile ulterioare studenții vor susține o evaluare similară celei din prima sesiune de examinare		
	Mărire de notă: Examinarea urmează principiile examinării inițiale la care se adaugă un interviu de specialitate din tematica cursului.		
9.6 Standard minim de performanță			
- Elaborarea, susținerea și promovarea prin realizarea a minim 50% din cerințele aferente tuturor formelor de evaluare continuă la seminar; - Notarea pe parcurs este luată în calcul în anul curent, inclusiv în sesiunea de reprogramare.			
Pentru promovare, nota la evaluarea finală (examen) trebuie să fie minimum cinci.			

Data,
27.09.2025

Titularul de curs,
Lect.univ.dr. Simona REGHINTOVSCI

Director de Departament,
Prof.univ.dr. Irina HOLDEVICI

FACULTATEA DE PSIHOLOGIE

FIȘA DISCIPLINEI

1. Date despre program

1.1 Instituția de învățământ superior	UNIVERSITATEA TITU MAIORESCU
1.2 Facultatea	Psihologie
1.3 Departamentul	Psihologie și Psihoterapie
1.4 Domeniul de studii	Psihologie
1.5 Ciclu de studii	Master
1.6 Programul de studii	Psihologie clinică, hipnoză și intervenție terapeutică de scurtă durată

2. Date despre disciplină

2.1 Denumirea disciplinei	PRACTICĂ DE SPECIALITATE						
Codul disciplinei	PC 2.2.10.						
2.2 Titularul activităților de curs	Prof.univ.dr. Irina HOLDEVICI						
2.3 Titularul activităților de seminar							
2.4 Anul de studiu	II	2.5 Semestrul	IV	2.6 Tipul de evaluare	V	2.7 Regimul disciplinei	O

3. Timpul total estimat (ore pe semestru al activităților didactice)

3.1 Număr de ore pe săptămână	3	din care: 3.2 curs	0	3.3 seminar/laborator	3
3.4 Total ore din planul de învățământ	42	din care: 3.5 curs	0	3.6 seminar/laborator	42
Distribuția fondului de timp					ore
Studiul după manual, suport de curs, bibliografie și notițe					15
Documentare suplimentară în bibliotecă, pe platformele electronice de specialitate și pe teren					12
Pregătire seminarii/laboratoare, teme, referate, portofolii și eseuri					4
Tutoriat					-
Examinări					2
Alte activități.....					-
3.7 Total ore studiu individual		33			
3.9 Total ore pe semestru		75			
3.10 Numărul de credite		3			

4. Precondiții (acolo unde este cazul)

4.1 de curriculum	• Noțiuni de Psihologie Clinică și Psihoterapie
4.2 de competențe	• Cunoașterea principalelor surse de informație științifică din domeniul clinic

5. Condiții (acolo unde este cazul)

5.1. de desfășurare a cursului	• -
5.2. de desfășurare a seminarului/laboratorului	• Organizații publice • Organizații private • Organizații non-guvernamentale • Asociații profesionale în domeniul resurselor umane și a sănătății organizaționale • Sală cu minim 50 de locuri, videoproiector, calculator cu conexiune internet, mobilier mobil

6. Obiectivele disciplinei - rezultate așteptate ale învățării la formarea cărora contribuie parcurgerea și promovarea disciplinei

Cunoștințe	- capacitatea de a înțelege și descrie un protocol de investigație specific psihologiei clinice. - capacitatea de utilizare corectă, adecvată, a metodelor și instrumentelor din domeniile psihologiei clinice și a psihoterapiei. - capacitatea de elaborare a strategiilor de intervenție psihoterapeutică. - proiectarea și implementarea planurilor de intervenție psihoterapeutică de scurtă durată și hipnoterapie. - capacitatea de elaborare a unor interpretări psihologice ale comportamentului și ale proceselor mentale și afective. - realizarea sub supervizare a unor evaluări și intervenții în domeniul psihologiei clinice.
Aptitudini	- capacitatea de a aplica în comunicarea profesională a conceptelor specifice psihologiei clinice și psihoterapiei (de scurtă durată și hipnoterapiei). - utilizarea adecvată în comunicarea profesională a conceptelor, metodelor și instrumentelor specifice evaluării psihologice (individuale și de grup). - capacitatea de a identifica problemele fundamentale din aplicațiile clinice și psihoterapeutice de scurtă durată. - aplicarea principiilor comunicării eficiente în intervenția psihologică cu scopul stabilirii unui contact eficient și adecvat particularităților beneficiarului - capacitatea de construire a unei relații de comunicare adaptată la nevoile clientului.
Responsabilitate și autonomie	- capacitatea de a lucra independent (sub o minimă îndrumare) în abordarea cazurilor de psihologie clinică și psihoterapii de scurtă durată. - analiză și gândire critică responsabilă în situațiile specifice. - capacitatea de a deprinde strategiile de muncă riguroasă, eficientă și responsabilă, de punctualitate și răspundere personală față de rezultat, în baza principiilor, normelor și valorilor codului de etică profesională. - respectarea autonomiei clienților.

7. Conținuturi

7. 1 Curs	Metode de predare	Observații
-	-	-
7. 2 Seminar/laborator	Metode de predare	Observații
1. Interviu clinic. Studii de caz.	Studiu de caz, expunere, modelare, joc de rol	
2. Interviu clinic. Studii de caz.	Studiu de caz, expunere, modelare, joc de rol	
3. Interviu clinic. Studii de caz.	Studiu de caz, expunere, modelare, joc de rol	
4. Interviu clinic. Studii de caz.	Expunere, modelare, joc de rol	
5. Tehnici de psihoterpii de scurtă durată.	Expunere, modelare, joc de rol	
6. Tehnici de psihoterpii de scurtă durată.	Modelare, joc de rol	
7. Tehnici de psihoterpii de scurtă durată.	Modelare, joc de rol	
8. Hipnoterapia.	Studiu de caz, exerciții, modelare, joc de rol	
9. Hipnoterapia.	Studiu de caz, exerciții, modelare, joc de rol	
10. Hipnoterapia.	Expunere, exerciții	
11. Identificarea unor metode inovative de restructurare cognitivă	Expunere, exerciții, mmodelare, joc de rol, lecturi suplimentare	

12. Monitorizarea relației terapeutice	Expunere, exerciții, modelare, joc de rol, lecturi suplimentare	
13. Aplicarea tehnicilor comportamentale	Expunere, exerciții, modelare, joc de rol, lecturi suplimentare	
14. Identificarea unor metode inovative de restructurare cognitivă	Lecturi suplimentare, exerciții	
Bibliografie: 1. Beck, J.S. (2005). Cognitive therapy for challenging problems. What to do when the basic don't work. New York: Guilford Press. 2. Beck, J.S. (2010). Psihoterapie cognitivă – Fundamente și perspective. Cluj: RTS. 3. David, D. (2006). Tratat de psihoterapie cognitivă și comportamentale. Iași: Polirom. 4. David, D. (2006). Psihologie clinică și psihoterapie. Fundamente. Iași: Polirom. 5. Dryden, W., & DiGiuseppe, R. (2003). Ghid de terapie rațional-emotivă și comportamentală. Cluj-Napoca : Editura ASCR.		

8. Coroborarea conținuturilor disciplinei cu așteptările reprezentanților comunității epistemice, asociațiilor profesionale și angajatori reprezentativi din domeniul aferent programului

Disciplina este concepută astfel încât să răspundă deopotrivă așteptărilor Colegiului Psihologilor din România, Comisia aplicativă de Psihologie clinică și psihoterapie. De asemenea, alegerea temelor de curs și seminar cu conținut aplicativ s-a realizat în urma consultării pieței serviciilor de evaluare psihologică, atât din zona Resurselor Umane, cât și cea a Cabinetelor de Psihologie. Tematica disciplinei utilizează cele mai recente și semnificative rezultate ale psihologiei din literatura de specialitate națională și mondială.

9. Evaluare

Tip activitate	9.1 Criterii de evaluare	9.2 Metode de evaluare	9.3 Pondere din nota finală
9.4 Curs	Nu este cazul	-	-
9.5 Seminar / laborator	Dezvoltarea competențelor profesionale și transversale	Evaluarea unui portofoliu de practică	50% din nota finală
	Participarea activă	Evaluare pe parcurs din partea tutorelui	50% din nota finală
	Restanțe: În toate sesiunile ulterioare studenții vor susține o evaluare similară celei din prima sesiune de examinare Mărire de notă: Examinarea urmează principiile examinării inițiale la care se adaugă un interviu de specialitate din tematica cursului.		
9.6 Standard minim de performanță			
• Elaborarea unui portofoliu de practică privind activitățile realizate în cadrul instituțiilor de practică • Prezență obligatorie la 90% dintre activități. Pentru promovare, nota la evaluarea finală (examen) trebuie să fie minimum cinci.			

Data,
27.09.2025

Titularul de curs,
Prof.univ.dr. Irina HOLDEVICI

Director de Departament,
Prof.univ.dr. Irina HOLDEVICI

FACULTATEA DE PSIHOLOGIE

FIȘA DISCIPLINEI

1. Date despre program

1.1 Instituția de învățământ superior	UNIVERSITATEA TITU MAIORESCU
1.2 Facultatea	Psihologie
1.3 Departamentul	Psihologie și Psihoterapie
1.4 Domeniul de studii	Psihologie
1.5 Ciclu de studii	Master
1.6 Programul de studii	Psihologie clinică, hipnoză și intervenții terapeutice de scurtă durată

2. Date despre disciplină

2.1 Denumirea disciplinei	OPTIMIZAREA PERFORMANȚELOR UMANE						
Codul disciplinei	PC 2.2.12.						
2.2 Titularul activităților de curs	Lect.univ.dr. Florentina TONIȚA						
2.3 Titularul activităților de seminar							
2.4 Anul de studiu	II	2.5 Semestrul	II	2.6 Tipul de evaluare	V	2.7 Regimul disciplinei	F

3. Timpul total estimat (ore pe semestru al activităților didactice)

3.1 Număr de ore pe săptămână	4	din care: 3.2 curs	2	3.3 seminar/laborator	2
3.4 Total ore din planul de învățământ	56	din care: 3.5 curs	28	3.6 seminar/laborator	28
Distribuția fondului de timp					ore
Studiul după manual, suport de curs, bibliografie și notițe					10
Documentare suplimentară în bibliotecă, pe platformele electronice de specialitate și pe teren					5
Pregătire seminarii/laboratoare, teme, referate, portofolii și eseuri					2
Tutoriat					-
Examinări					2
Alte activități.....					-
3.7 Total ore studiu individual		19			
3.9 Total ore pe semestru		75			
3.10 Numărul de credite		3			

4. Precondiții (acolo unde este cazul)

4.1 de curriculum	• -
4.2 de competențe	• -

5. Condiții (acolo unde este cazul)

5.1. de desfășurare a cursului	• Sală de curs cu minim 50 de locuri, calculator și videoproiector, tablă, cretă, flipchart, marker
5.2. de desfășurare a seminarului/laboratorului	• Sală cu minim 40 de locuri, calculator și videoproiector, tablă, cretă, flipchart, marker

6. Obiectivele disciplinei - rezultate așteptate ale învățării la formarea cărora contribuie parcurgerea și promovarea disciplinei

Cunoștințe	• capacitatea de a înțelege și descrie principalele concepte, teoriile și metodologii utilizate în psihologia dezvoltării și optimizării comportamentului uman. • elaborarea de interpretări psihologice ale comportamentului și ale proceselor mentale la diferite niveluri de performanță. • capacitatea de adaptare a terminologiei și a strategiilor de comunicare în funcție de diagnosticul psihologic al clienților. • familiarizarea cu oportunitățile oferite de Sistemele AI specializate în TCC și cu potențialul acestora de a contribui la dezvoltarea abilităților profesionale de consiliere psihologică.
Aptitudini	• capacitatea de a aplica cunoștințele dobândite specifice psihologiei dezvoltării și optimizării performanțelor umane. • aplicarea principiilor comunicării eficiente în intervenția psihologică cu scopul stabilirii unui contact eficient și adecvat particularităților persoanelor cu probleme de adaptare și integrare (anxietate, depresie, fobie, etc.) • capacitatea de a elabora un plan de intervenție psihoterapeutic de complexitate medie, pe baza principalelor paradigme și teorii psihoterapeutice de scurtă durată și TCC însușite, care să contribuie la creșterea adaptării și integrării în viața profesională și familială. • abilitatea de a stabili o relație de comunicare adaptată caracteristicilor psihologice și nevoilor clienților aflați în proces psihoterapeutic.
Responsabilitate și autonomie	• capacitatea de interpretare adecvată a situațiilor concrete în care asistența și suportul psihologic ar putea fi necesară. • respectare principiilor deontologice și de etică profesională, respectare autonomiei clienților. • capacitatea de a lucra independent (eventual cu o minimă îndrumare) pentru obținerea informațiilor necesare proiectării protocolului psihoterapeutic. • capacitatea de a deprinde strategiile de muncă riguroasă, eficientă și responsabilă, de punctualitate și răspundere personală față de rezultat, pe baza principiilor, normelor și valorilor codului de etică profesională. • dezvoltarea unor abilități de autocontrol permanent și conștient cu privire la motivațiile pentru învățare, prin raportare la propriile obiective de dezvoltare profesională și personală. • capacitatea de gestionare a situațiilor critice (ex: legate de rezistențele clientului) și a urgențelor de natură psihologică (ex: gânduri suicidale).

7. Conținuturi

7.1 Curs	Metode de predare	Observații
1. Personalitatea. Structură și dezvoltare (cursurile 1, 2 și 3) 2. Comportamentul. Mimică, pantomimică, ascultare, asertivitate (cursurile 4, 5 și 6) 3. Carl Gustav Jung – arhetipul Umbrei (cursurile 7 și 8) 4. Programarea neuro-lingvistică (cursurile 9, 10 și 11) 5. Comportamentul și comunicarea non-verbală (cursurile 12, 13 și 14)	Prelegerea interactivă, învățarea în echipă, expunere, exemplificare, brainstorming, învățarea prin descoperire.	
Bibliografie selectivă (principală): 1. Holdevici, Irina, <i>Psihologia succesului</i> , Editura Ceres, Bucuresti, 1994. 2. Holdevici, Irina, <i>Ameliorarea performanțelor individuale prin tehnici de psihoterapie</i> , Editura Orizonturi, Bucuresti, 2000. 3. Holdevici, Irina, <i>Gandirea pozitiva, Ghid practic de psihoterapie cognitiv-comportamentala si rational emotiva</i> , Editura Stiintifica si Tehnica, Bucuresti, 1999, Editia II revizuita si adaugita, Editura Infotehnica, Bucuresti, 2000. Bibliografie selectivă (secundară): 1. Holdevici, Irina, <i>Autosugestii si relaxare</i> , Editura Ceres, Bucuresti, 1995. 2. Holdevici, Irina, <i>Elemente de Psihoterapie</i> , Editura All, Bucuresti, Editia I, 1996; Editia a II-a 1997, Editia a III-a 1998. 3. Holdevici, Irina, <i>Elemente de psihopatologie</i> , Note de curs, Editura I.N.I., 1996. 4. Holdevici, Irina, <i>Sugestiologie si psihoterapie sugestiva</i> , Editura Victor, Bucuresti, 1996. 5. Holdevici, Irina, <i>Psihoterapia tulburarilor anxioase</i> , Editura Ceres, Bucuresti, 1998 6. Holdevici, Irina, <i>Psihoterapii scurte</i> , Editura Ceres, Bucuresti, 2000. 7. Holdevici, Irina, <i>Hipnoza clinica</i> , Editura Ceres, Bucuresti, 2001. 8. Holdevici, Irina, <i>Psihoterapia anxietatii. Abordari cognitive si comportamentale</i> , Editura Unitech, Bucuresti, 2000.		
7.2 Seminar/laborator	Metode de predare	Observații
1. Intercunoaștere, autoacceptare, afirmare de sine, creșterea coeziunii de grup. 2. Autocunoașterea și intercunoașterea, identificarea nevoilor, a dorințelor neîmplinite sau considerate greu de realizat, a priorităților și valorilor personale. 3. Autocunoaștere, identificarea limitelor, schimbarea raportului cu sine. 4. Autocunoaștere, autoacceptare, intercunoaștere, empatizare, descărcare emoțională. 5. Autocunoaștere, intercunoaștere, coeziune de grup, creșterea stimei de sine. 6. Autocunoașterea, diminuarea subiectivismului asupra modului în care facem aprecieri asupra situațiilor de viață și asupra comportamentului celor din jur. 7. Autocunoaștere, autoacceptare, schimbarea raportului cu sine. 8. Autocunoaștere, autoacceptare, schimbarea raportului cu sine. 9. Autocunoaștere, identificarea resurselor în situații de eșec, schimbarea raportului cu acțiunea 10. Conștientizarea importanței ascultării active în comunicarea eficientă. 11. Identificarea unor modalități eficiente de abordare în	Prelegerea interactivă, învățarea în echipă, brainstorming, brainwriting, învățarea prin descoperire, turul galeriei, știu/vreau să știu/am învățat. Gândiți /în perechi/comunicați. Studiu de caz, metoda cubului, învățarea dirijată.	

mod asertiv a unor situații în care solicităm o cerere, în care înregistrăm un refuz și în care inițiem un refuz. 12. Identificarea unor modalități eficiente de abordare în mod asertiv a unor situații în care suntem criticați, criticăm sau suntem angrenați într-un conflict. 13. Înțelegerea modului în care comportamentul nonverbal poate fi utilizat în crearea relațiilor sociale, precum și în influențarea acestora, formarea și dezvoltarea capacității de interpretare a unui fenomen sau a unei situații prin perspectiva analizei comportamentului nonverbal. 14. Autocunoaștere, identificarea resurselor proprii, schimbarea raportului cu acțiunea.		
Bibliografie: 1. Holdevici, Irina, <i>Psihologia succesului</i>, Editura Ceres, București, 1994. 2. Holdevici, Irina, <i>Autosugestii și relaxare</i>, Editura Ceres, București, 1995. 3. Holdevici, Irina, <i>Elemente de Psihoterapie</i>, Editura All, București, Editia I, 1996; Editia a II-a 1997, Editia a III-a 1998. 4. Holdevici, Irina, <i>Elemente de psihopatologie</i>, Note de curs, Editura I.N.I., 1996. 5. Holdevici, Irina, <i>Sugestiologie și psihoterapie sugestivă</i>, Editura Victor, București, 1996. 6. Holdevici, Irina, <i>Psihoterapia tulburărilor anxioase</i>, Editura Ceres, București, 1998 7. Holdevici, Irina, <i>Gândirea pozitivă, Ghid practic de psihoterapie cognitiv-comportamentală și rațional emotivă</i>, Editura Științifică și Tehnică, București, 1999, Editia II revizuită și adăugită, Editura Infotehnica, București, 2000. 8. Holdevici, Irina, <i>Psihoterapii scurte</i>, Editura Ceres, București, 2000. 9. Holdevici, Irina, <i>Ameliorarea performanțelor individuale prin tehnici de psihoterapie</i>, Editura Orizonturi, București, 2000. 10. Holdevici, Irina, <i>Hipnoza clinică</i>, Editura Ceres, București, 2001. 11. Holdevici, Irina, <i>Psihoterapia anxietății. Abordări cognitive și comportamentale</i>, Editura Unitech, București, 2000.		

8. Coroborarea conținuturilor disciplinei cu așteptările reprezentanților comunității epistemice, asociațiilor profesionale și angajatori reprezentativi din domeniul aferent programului

Disciplina este concepută astfel încât să răspundă deopotrivă așteptărilor Colegiului Psihologilor din România. De asemenea, alegerea temelor de curs și seminar cu conținut aplicativ s-a realizat în urma consultării pieței serviciilor de psihoterapie, evaluare psihologică, atât din zona Resurselor Umane, cât și cea a Cabinetelor de Psihologie.

Tematica disciplinei utilizează cele mai recente și semnificative rezultate ale psihologiei din literatura de specialitate națională și mondială.

9. Evaluare

Tip activitate	9.1 Criterii de evaluare	9.2 Metode de evaluare	9.3 Pondere din nota finală
9.4 Curs	Gradul de asimilare al cunoștințelor și ponderea rezolvării corecte a sarcinilor de examen.	Examen	50%
9.5 Seminar / laborator	Gradul de însușire a deprinderilor de analiză și prezentare. Participarea la discuții. Corectitudinea documentării. Rezolvarea temelor de seminar.	Prezentarea proiectelor. Teme de control. Studii de caz.	50%
	Restanțe: În toate sesiunile ulterioare studenții vor susține o evaluare similară celei din prima sesiune de examinare Mărire de notă: Examinarea urmează principiile examinării inițiale la care se adaugă un interviu de specialitate din tematica cursului.		
9.6 Standard minim de performanță			
- Elaborarea, susținerea și promovarea prin realizarea a minim 50% din cerințele aferente tuturor formelor de evaluare continuă la seminar; - Notarea pe parcurs este luată în calcul în anul curent, inclusiv în sesiunea de reprogramare.			
Pentru promovare, nota la evaluarea finală (examen) trebuie să fie minimum cinci.			

Data,
26.09.2025

Titularul de curs,
Lect.univ.dr Florentina TONIȚA

Director de Departament,
Prof.univ.dr. Irina HOLDEVICI